Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

ANUL XII, Seria II-a

Nr. 2204

4 PAGINI — 20 BANI

duminică 3 iunie 1956

Tineri, șantierele socialismului vă așteaptă!

Tinere tovarăș din Capitală sau dintr-un cătun îndepărtat, Comitetul Central al U.T.M. ți-a adresat o fierbinte chemare: să te înrolezi în rîndurile brigadierilor pe șantierele naționale, regionale sau locale, pe care partidul și guvernul ni le-au încredințat.

Ești chemat să îndeplinești o sarcină de mare răspundere, de mare cinste și glorie. Partidul, poporul are o mare încredere în tineret.

Tineretul nostru și-a cîștigat această încredere muncind pentru poporul său, pe fostele șantiere ale tineretului unde și-a dovedit capacitatea sa intelectuală, voinicia brațului, eroismul său.

De la primele șantiere, unde a lucrat în condiții grele luptîndu-se nu numai cu natura a cărei față trebuia schimbată, ci și cu lipsurile inerente oricărui început, pînă astăzi, el a creat și continuat tradiția muncii de brigadier.

Cei care lucrează acum în noul centru cinematografic de la Buftea știu că vasta construcție a platourilor a fost ridicată de brigadieri. Cei pe care treburile îi poartă prin defileul Jiului își amintesc de eroismul brigadierilor care au construit calea ferată Bumbești-Livezeni. Și cîte alte minunate exemple nu se pot da!

Mulți dintre brigadieri, au învățat acolo meserii folositoare, alții după ce au terminat munca pe șantier, au luat drumul școlilor. Astăzi ei au devenit muncitori calificați, tehnicieni, activiști, sau cadre de răspundere în aparatul de stat. Mulți brigadieri au primit ordine și medalii. Numele multora dintre ei au fost înscrise în cărțile de onoare ale șantierelor.

Dar oare chemarea de azi nu reprezintă ea însăși o înaltă prețuire? Astăzi, cînd oamenii muncii duc — sub conducerea înțeleaptă a partidului, lupta pentru înflorirea patriei, îndeplinind obiectivele celui de-al doilea plan cincinal, chemarea vine să situeze din nou brigadierul, viitorul brigadier, în rîndurile marii armate a constructorilor socialismului din țara noastră.

Mărețele construcții la care ești chemat să lucrezi, tinere tovarăș, le ai în seama ta, răspunzi de ele. Venind pe șantier, gîndul înaltei răspunderi trebuie să te călăuzească mereu. El trebuie să-ți fie prieten în orele de muncă, căci construcția trebuie terminată la timp. El să-ți fie ajutorul în timpul învățăturii, fiindcă pe șantier se ridică nu numai construcția, ci și tu trebuie să crești.

Apelul Comitetului Central se adresează și vouă, tovarăși activiști ai organelor și organizațiilor U.T.M. Voi ați mobilizat și în trecut tinerii pe șantierele naționale. Începeți de îndată — vă cheamă apelul — munca de constituire a brigăzilor. Fără sprijinul vostru tinerii n-ar putea veni cu ușurință pe șantier. Îndrumați-i, organizați-le plecările. Desfășurați puternic acțiunile propagandistice menite să dea un cadru sărbătoresc plecărilor pe șantiere. Tinerii care se îndreaptă spre construcțiile patriei au gînduri mărețe și de aceea ziua cînd au pornit la drum este pentru ei sărbătoare.

Pe șantier ajutați cu dragoste și grijă tinerii brigadieri. Voi, tovarăși activiști, sînteți chemați să vegheați la asigurarea condițiilor materiale necesare muncii și traiului brigadierilor. Nu uitați însă de timpul liber al brigadierilor. Îndrumați-i să-l folosească cît mai bine, astfel ca viața lor pe șantier să fie plină, frumoasă, veselă.

Iată deci, tinere brigadier, nu ești singur. Activiștii organizației noastre îți vor fi prieteni și îndrumători.

Sarcinile tale le poți înmănunchia într-una singură. Organizația ți-a adresat o înflăcărată chemare. Răspunde-i! Construiește pentru poporul tău!

„Scînteia tineretului"

Răsună iar cîntecul brigadierilor

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru).

Tineretul din regiunea Stalin e hotărît ca în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M. să contribuie prin muncă la diferite lucrări de construcție și montaj.

Apele regiunii sînt bogate. De mulți ani s-a ajuns la concluzia ca unul din rîuri să fie canalizat în vederea folosirii lui în întreprinderile locale.

Așa s-a născut ideea înființării unui șantier al tineretului. După pregătirile care s-au făcut din timp pentru asigurarea condițiilor de trai, zilele acestea șantierul a fost deschis. Au venit aici tineri din mai multe raioane ale regiunii. A răsunat iarăși cîntecul brigadierilor. Munca a început.

Dar pe întinsul regiunii Stalin, acesta nu e singurul șantier al tineretului. Curînd se va deschide șantierul de la Poiana Stalin, unde tineretul va reconstrui hotelul din cadrul combinatului sportiv. La fabrica de prefabricate din Orașul Stalin vor fi executate importante lucrări pentru dezvoltarea întreprinderii. Un număr de peste 300 brigadieri vor munci pe șantierul viitorului combinat de sticlă și faianță de lîngă Sighișoara, care va fi unul dintre cele mai mari combinate de acest fel din sud-estul Europei.

Din fața „Casei Scînteii" pornesc spre șoseaua alei largi. Printre ele cît și în extremele lor se întind spații verzi. Arbuștii, piatra frumos rînduită și iarba, formează un tablou ce place ochiului.

Au mai rămas însă locuri necuprinse de alei și de spațiile verzi. În curînd ele vor dispare. Pe aceste locuri brigadierii creează drumuri de acces și spații cu verdeață.

Obiectivul aparatului fotografic a surprins un grup de brigadieri lucrînd pe locul denumit insula A. Printre ei sînt tineri din brigăzile 1, 5 și 7. Brigada a 5-a al cărei comandant este Poenaru Ion, deține de mai multe luni drapelul de fruntaș. De aceea, între brigadierii de aici este o aprigă întrecere. Cei din brigada a 5-a se străduiesc să păstreze mai departe drapelul, ceilalți vor să-l cucerească ei.

Foto: D. F. DUMITRU

Răspundem apelului C.C. al U.T.M.

Adunările de analiză a muncii organizației U.T.M. din facultatea noastră, în lumina documentelor Congresului al II-lea al partidului, au scos la iveală, pe lîngă succesele obținute, serioase lipsuri în ceea ce privește antrenarea utemiștilor la viața de organizație.

Mulți utemiști au discutat despre faptul că tinerii studenți dansează puțin, cîntă puțin, au devenit mai „sobri" și mai „maturi", neparticipînd activ la viața colectivelor de tineret în care trăiesc.

Comitetul U.T.M. al facultății a discutat în numeroase rînduri despre munca studenților utemiști și a ajuns la concluzia că, ceea ce împiedică în mare măsură buna desfășurare a activității organizației U.T.M. este în primul rînd faptul că organele conducătoare ale organizațiilor din facultatea noastră nu au găsit forme noi atractive pentru antrenarea tineretului la viața de organizație, nu dau studenților prilejul de a-și manifesta entuziasmul, vioiciunea și puterea de muncă.

Sfătuit de membrii biroului organizației de partid, comitetul U.T.M., — pe baza apelului C.C. al U.T.M. — a lansat printre studenți chemarea de a participa în vacanța de vară la munca de construcție socialistă a țării, pe unul din marile șantiere ale tineretului. Un mare număr de studenți au cerut să fie încadrați în brigada facultății. Ei au răspuns cu entuziasm apelului C.C. al U.T.M.

Sîntem în plină seziune de examene. Una din principalele condiții pe care trebuie să le îndeplinească studenții noștri pentru a fi admiși în rîndul brigăzii pe care o organizăm este de a obține rezultate foarte bune la examenele de sfîrșit de an.

Pînă în prezent s-au înscris în brigada de tineret utemiști fruntași în munca de învățătură și în cea obștească: Gheorghe Tițoi, Georgeta Naidin, Ion Rațiu, Steliana Pogorilovschi, Gloria Barna și mulți alții.

Am primit cu mare bucurie apelul C.C. al U.T.M. și ne angajăm să contribuim la îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid organizației noastre.

CONSTANTIN CLEMENTE
locțiitor de secretar al comitetului U.T.M. al Facultății de filologie Universitatea „C. I. Parhon" București

Pregătiri

CLUJ (de la corespondentul nostru).

La Comitetul regional U.T.M. Cluj am întîlnit zilele acestea doi tineri necunoscuți. Fiecare purta prinsă pe haină insigna de brigadier primită pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin". Cei doi tineri discutau aprins cu unul dintre secretarii regionali:

— Ne sosesc brigadieri, ce facem cu echipamentul? N-am vrea să întîrziem deschiderea șantierului.

Am aflat apoi că sînt organizatorii șantierelor regionale ale tineretului ce se vor deschide în întîmpinarea celui de al II-lea Congres al U.T.M.

În ce constau aceste șantiere? La Cluj, de pildă tinerii vor construi un nou cămin studențesc din prefabricate și diferite construcții pentru stația experimentală pomicolă unde lucrează cunoscutul biolog miciurinist Rudolf Palocsay.

Un nou șantier se va deschide la Turda. O parte din brigadieri vor lucra în întreprinderea de prefabricate din beton pentru producția industrială, iar alții la construcția pentru extinderea întreprinderii, precum și la locuințele muncitorești. De asemenea tinerii vor executa și construcția conductei de gaz metan Turda-Cluj, care va permite extinderea folosirii gazului metan în întreprinderile și locuințele muncitorilor clujeni.

La comitetul regional U.T.M. Cluj au sosit deja primii brigadieri. Peste cîteva zile vor începe lucrările pe aceste șantiere.

Conferința organizației U.T.M. București

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, au început sîmbătă lucrările conferinței Organizației U.T.M.-București.

Pe ordinea de zi a conferinței figurează darea de seamă a Comitetului orășenesc U.T.M.-București, raportul Comisiei de revizie, alegerea noului comitet orășenesc U.T.M.-București, a membrilor Comisiei de revizie și a delegaților la cel de-al II-lea Congres al U.T.M.

Lucrările au fost deschise de tov. Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M.

Tov. Miron Olteanu, prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M.-București, a prezentat darea de seamă asupra activității comitetului din ultimii doi ani. Raportul comisiei de revizie a fost ținut de tov. Stan Petre, președintele comisiei. Au vorbit apoi numeroși delegați.

Lucrările conferinței continuă.

★

Tot sîmbătă au început conferințele organizațiilor regionale U.T.M. Cluj, Iași, Suceava, Bacău, Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară.

Recepție cu prilejul sărbătorii naționale a Italiei

Sîmbătă seara, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Italiei la București, dr. Francesco Lo Faro a oferit o recepție la sediul Legației, cu prilejul zilei de 2 iunie, sărbătoarea națională a Italiei — aniversarea Republicii.

La recepție au luat parte Chivu Stoica, C. Pîrvulescu, S. Bughici, Gr. Preoteasa, acad. M. Ralea, M. Florescu, Marcel Popescu, acad. P. Constantinescu-Iași, Ana Toma, A. Mălnășan, Șt. Cleja, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Comerțului Exterior.

Însemnări

Grîu de sămînță

Am un prieten, Ilie Huhui, pe care nu l-am mai văzut de vreo șapte ani. În primăvara lui cincizeci și patru i-am trimis o scrisoare, rugîndu-l să-mi răspundă. După două săptămîni, am primit un plic cu o foaie de caiet, cuprinzînd următoarele: „...Vezi-ți de treabă, că eu am pocnit-o rău... Fă-te ureche surdă și taci— nu mă știi și nu te știu... Stau rău cu partidul, asta-i!" „Ei na, stai rău!" mi-am zis, cunoscîndu-i dorul de-a face din țînțar armăsar. I-am cerut în repetate rînduri să-mi explice despre ce-i vorba. Nici un semn, parcă intrase în pămînt. În primăvara aceasta, trecînd prin sat, am dat de el. Ședea pe trepte, cu umerii prăbușiți și fața ascunsă sub borurile pleoștite ale pălăriei. În căușul palmei ținea boabe de grîu, pe care le alegea cu grijă, apoi le măcina-ntre dinți, după un obicei mai vechi, din copilărie. Era fiert și mi-a povestit amărăciunea cu glas stins, mestecînd în continuare boabele de grîu.

În cincizeci și patru a avut mare necaz cu impozitul — și de aici toată pacostea.. Cineva de la sfatul raional îl luase drept altul și-i trăsese un impozit să nu-l poată duce. Omul s-a înfierbîntat iute și-a început să împartă dumnezei în dreapta și-n stînga, la nimereală, încît toți s-au luat de-o groază cu el. Un instructor raional de partid se chinuia zi și noapte să-i explice că-i la mijloc o greșeală — și nu trebuie să-și ia lumea-n cap.

Prietenul meu e arțăgos rău și dacă-i intră lui o prostie în cap, n-o mai scoți cu toți cleștii din lume. Într-o duminică, au plătit alții și el s-a îmbătat tun. Așa, afumat bine, s-a dus să ia înapoi cererea de intrare în gospodărie. Instructorul raional de partid l-a legat la frunte cu batista udă, dar, drept mulțumire omul i-a plezn:t cîteva: „Dă-mi cererea, că dacă nu, te mănînc!" Pînă la urmă a pus mîna pe cerere și i-a dat foc. A doua zi îi venea să sară pe pereți de ciudă. Socotea însă că-i prea tîrziu să mai dea înapoi. Fie ce-o fi! Aștepta ca pe spini, gîndind că instructorul o să-l dea în judecată. Ori, cine știe, vine miliția să-l ia. O zi, două, nimic. A treia zi a venit instructorul, cumsecade ca întotdeauna. „Ce-a fost a fost, bine că nu m-ai otînjit mai tare — și rîdea, fără umbră de rică. Dă cererea și-nscrie-te, nu-ți fă rău cu mîna ta". El nu și nu: unde-a scuipat nu mai linge. Înțelegea bine că face o prostie mai mare ca el, dar încăpățînarea fără seamăn îl omora cu zile. „Eu pot trăi și fără gospodărie nici o grijă! Lasă, că știu eu"... Peste cîteva zile l-au chemat la raion și i-au spus că a fost o greșeală cu impozitul. El se topea de rușine că făcuse atîta zarvă, dar îi venea greu să recunoască și-o ținea orbește pe-a lui.

S-a înființat gospodăria și lui îi venea să-și plîngă de milă. N-avea nici două iugăre de loc, și-i era puțin. Față de oameni însă își umfla pieptul ca un chiabur sadea și rîdea strîmb: „Nu-mi purtați voi de grijă, că eu am după ce rîgîi. Ehei, mie unul nu-mi pare rău". Pe urmă se judeca pentru capul lui sec. Oamenii înțelegeau prea bine ce-i cu el și-l îndemnau să-și calce pe inimă. După încăpățînare nu bei apă. Lui îi sărea țandăra și iar făcea pe boierul; „Eu? Eu, mă? Să fiți voi sănătoși! Pînă sfîrîie slănina în tigaie, nu mă plîng!" Pe urmă își zicea, pentru el: sfîrîia coada de la mîță! Bine, bine, dar cum să mai intri-n gospodărie după ce ai ars cererea și-ai bătut măr un instructor? Acum stai și plătește..." Îl ațîța și gîndul că oamenii îl cheamă în gospodărie din milă. „Hai măi, să trăiești și tu bine, că alt fel te gunoiești cu zile"... El nu putea să accepte mila nimănui...

În ziua în care l-am întîlnit pățise o rușine, să-l ajungă pe viață. Se apropiau însămînțările și el nu avea boabe așa cum ar fi dorit. Nici mort nu s-ar fi dus să împrumute de la careva din sat. După ce ești cu dosul gol, mai și ieși în lume! Asta nu. Află tot satul că boierul e la ananghie și rîd oamenii pînă crapă. A socotit că-i mai cuminte să se ducă la un prieten dintr-un sat vecin și să ia grîu pe ascuns. Prietenul s-a arătat tare bucuros de revedere, dar auzind că-i vorba de grîu i-a retezat-o de la obraz:

— Asta nu, grîu nu-ți dau nici să mă tai...

— Da' de ce mă?

— Așa, că nu-ți dau...

— Tu ai căpiat? Te-ai sculat cu dosu-n sus?

— Nu împrumut, măi, că al tău e cu neghină! Ce-mi dai tu, nu-mi trebuie!

— Al meu, măi? Grîul meu e cu neghină? Tu ești prost...

— Lasă că știu eu cum îi la individuali...

Prietenul meu a văzut negru.

— Da' tu n-ai fost individual, mă? Pe tine te-a născut mă-ta cu cererea de înscriere-n mînă?

S-a întors acasă bombănind, omorît de rușine.

Văzîndu-l așa fiert, mestecînd boabele de grîu, am izbucnit în rîs. El m-a privit strîmb:

— Rîzi și tu ca ăla... dar îndată l-a umflat și pe el rîsul. Acum taci, ce-a fost a trecut — Taci! Da' ce, crezi că m-am milogit la ăștia? Le-am dus cererea și-am întins-o... Scurt! Nu rîde că te sudui, zău așa... Taci...

NICOLAE ȚIC

Sosirea la Moscova a președintelui IOSIP BROZ-TITO

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

La 2 iunie la invitația guvernului sovietic a sosit în capitala U.R.S.S. într-o vizită oficială, mareșalul Iosip Broz Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia. Pe magistralele și piețele din apropierea gării Kiev domnea o animație neobișnuită. Zeci de mii de oameni se înșiruiseră de-a lungul lor. Pe străzi panouri roșii purtau inscripții în limbile rusă și sîrbă: „Un cald salut președintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia, tovarășul Tito!", — „Dobrodošli!" — „Bine ați venit!". „Trăiască prietenia și colaborarea frățească și indestructibilă dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslaviei!", „Salut frățesc popoarelor Republicii Populare Federative Iugoslavia care construiesc socialismul!".

Piața gării Kiev era plină de lume: muncitori, funcționari, studenți, soldați și ofițeri ai armatei sovietice, oameni de știință, profesori și învățători, medici, ingineri au venit în întîmpinarea reprezentanților popoarelor frățești ale Iugoslaviei.

Pentru a-l întîmpina pe președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, I. Broz Tito, au venit în gara Kiev: K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; tovarășii N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov; L. I. Brejnev, D. T. Șepilov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik, A. B. Aristov; V. V. Mațkevici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., miniștri ai U.R.S.S. și R.S.F.S.R., mareșali ai Uniunii Sovietice, amirali și generali, deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. și ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. membri ai C.C. al P.C.U.S., reprezentanți ai organizațiilor obștești, oameni de știință și cultură, ziariști.

(Continuare în pag. 3-a)

★ ★

Cuvîntarea rostită de K. E. Voroșilov

Scumpe tovarășe președinte!

Scumpi tovarăși,

În numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., al guvernului sovietic, al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și în numele meu personal vă salut călduros în capitala patriei noastre, Moscova pe dvs. și pe conducătorii iugoslavi care vă însoțesc. În persoana dvs., tovarășe Tito, poporul sovietic salută Iugoslavia prietenă și popoarele țării dvs. față de care oamenii muncii din Uniunea Sovietică nutresc o prietenie strînsă, frățească.

Acum un an, în urma tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Federative Iugoslavia, s-a semnat la Belgrad cunoscuta declarație care are o mare importanță internațională. Ea a exprimat în mod clar năzuințele țărilor noastre spre dezvoltarea relațiilor de prietenie și spre colaborarea multilaterală. Constatăm cu bucurie că prevederile acestei declarații sînt îndeplinite cu succes, fapt dovedit de o serie de acorduri încheiate în legătură cu problemele economice și comerciale, în legătură cu colaborarea tehnico-științifică și culturală între statele noastre.

Toate acestea dovedesc în mod incontestabil că relațiile de prietenie restabilite dau rezultate rodnice, care sînt primite cu satisfacție de popoarele Uniunii Sovietice și ale Iugoslaviei.

În același timp, viața face să fie imperios necesar ca relațiile de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia să se dezvolte și să se întărească continuu în interesul țărilor noastre socialiste. Această prietenie, după cum prea bine înțelegem cu toții va fi și pe viitor un factor dintre cei mai importanți pentru colaborarea pașnică a tuturor popoarelor, pentru lupta lor în vederea consolidării păcii în întreaga lume.

Permiteți-mi, scumpe tovarășe președinte, să-mi exprim convingerea că sosirea dvs. în Uniunea Sovietică va constitui o nouă și importantă contribuție la cauza întăririi prieteniei cordiale între Uniunea Sovietică și Iugoslavia, la cauza dezvoltării continue a legăturilor politice, economice și culturale dintre popoarele noastre, va duce la o și mai activă colaborare sovieto-iugoslavă în rezolvarea problemelor internaționale actuale, în interesul păcii și fericirii oamenilor.

Cuvîntarea rostită de I. B. Tito

Dragi tovarăși conducători și cetățeni!

Am sosit la Moscova aducînd popoarelor Uniunii Sovietice salutul cordial și cele mai bune urări ale popoarelor noastre. În numele tovarășilor mei și din partea mea personal salut de asemenea călduros de aici pe cetățenii Moscovei.

Sîntem bucuroși că, în urma invitației conducătorilor voștri avem posibilitatea să vizităm marea și minunata voastră țară și că s-a împlinit dorința noastră de a cunoaște aici, la voi, realizările înfăptuite de oamenii muncii din Uniunea Sovietică pe calea spre viitorul vostru măreț și fericit.

Cred că nu trebuie să vă conving de faptul că popoarele Iugoslaviei au dorit totdeauna fierbinte ca eforturile voastre în opera de construire a socialismului să dea cît mai bune rezultate pozitive. Popoarele Iugoslaviei s-au bucurat de fiecare succes al vostru și au fost mîhnite de fiecare dificultate, de fiecare obstacol pe care l-ați întîmpinat în drumul vostru măreț. Popoarele țării noastre au fost alături de voi în suferințele și jertfele voastre, atît în timpul Marii Revoluții din Octombrie, cît și după revoluție, mai ales în timpul celui de-al doilea război mondial, în lupta împotriva cotropitorilor fasciști — dușmanii noștri comuni. Am fost întru totul alături de voi în eforturile voastre și în toate dificultățile pe care nu ați putut să le evitați și după cel de-al doilea război mondial, mai ales în opera de refacere a satelor și orașelor pe care agresorii fasciști le-au distrus în urma lor.

Popoarele noastre înțeleg și apreciază mult toate acestea pentru că și istoria noastră, atît cea veche cît și cea actuală, a fost grea și sîngeroasă. Țara noastră a străbătut și ea un drum spinos. De-a lungul istoriei am fost uniți adeseori prin legături de sînge și jertfe în lupta comună împotriva dușmanilor comuni care au vrut să înrobească popoarele noastre sau să ne tulbure viața pașnică. Lupta comună dusă de popoarele noastre din 1941 pînă la sfîrșitul războiului împotriva dușmanului comun dovedește adevărul de nezdruncinat că destinele noastre sînt indisolubil legate și că avem de ce să ne apreciem și să ne respectăm reciproc.

Totuși, s-a produs un lucru nemaiauzit și tragic de care nu au fost vinovate nici popoarele Iugoslaviei, nici popoarele Uniunii Sovietice.

Ne-a fost greu, dar am avut încrederea că va sosi vremea cînd tot ceea ce ne-a despărțit va fi înlăturat și prietenia noastră va căpăta o bază nouă, trainică. Această vreme a sosit datorită politicii leniniste a guvernului și a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Acum toate acestea sînt de domeniul trecutului. Sosirea la Belgrad a tovarășilor Hrușciov, Bulganin, Mikoian și a celorlalți, convorbirile pe care le-am avut și declarația adoptată cu acest prilej, iar apoi politica externă curajoasă și clarvăzătoare a conducerii colective a Uniunii Sovietice sînt după convingerea mea profundă, o garanție a faptului că o asemenea situație nu se va mai crea niciodată între țări care-și clădesc viața pe principiile marilor gînditori — Marx-Engels și Lenin.

Sînt profund convins că o astfel de [...] relațiilor și prieteniei dintre cele două [...] noastre este nu numai o mare contribu[...] tinderea mondială, ci și o contribuție [...] la evoluția justă a relațiilor interna[...] stimulent și un jalon pentru dezvoltar[...] a mișcării muncitorești și progresiste [...] nale în general.

Dragi tovarăși și cetățeni!

Am sosit în țara voastră pentru ca [...] cu conducătorii voștri, să discutăm, s[...] schimb de păreri cu privire la num[...] bleme care se referă nu numai la rela[...] între cele două țări ale noastre, ci și [...] nile de ordin internațional, chestiu[...] mîntă astăzi lumea, în cel mai îna[...] anume: întărirea și menținerea păcii [...] unei colaborări pașnice multilaterale [...] poare. Sînt convins că această vizit[...] și mai mult nu numai la întărirea în[...] Uniunea Sovietică și Iugoslavia, ci și [...] încrederii pe plan internațional. În [...] vizita noastră reprezintă o și mai [...] a perspectivelor de coexistență pașni[...] tele și popoarele lumii.

Trăiască marea Uniune Sovietică!

Trăiască prietenia dintre popoarele [...]vietice și Iugoslaviei.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI UNIUNII TINERETULUI MUNCI[...]

Tinerii în frunte la întreținerea culturilor

Rezultatele privind întreținerea culturilor se modifică zi de zi. Acum sînt în frunte raioanele Medgidia, Istria și Negru Vodă. Pînă în decada viitoare, probabil că și celelalte raioane să le ajungă din urmă.

Să vedem cum se muncește pentru asta:

● Învățătoarele Bormanbet Bedrie și Abdula Ferian împreună cu pionierii și elevii școlii elementare tătare din Hagieni, raionul Negru Vodă, se hotărîseră să sprijine campania de întreținere a culturilor. De aceea, într-una din zilele trecute au pornit cu toții la gospodăria colectivă. Aici ei au plivit de buruieni 6 ha. de in și mai multe brazde cu răsaduri.

● Membrii gospodăriei agricole colective „Ecaterina Varga" din Poarta Albă, raionul Medgidia, au început lucrările de întreținere a culturilor cu mult timp înainte. Ei au prășit 42 ha. de floarea-soarelui și au boronit 90 hectare porumb. Brigăzile de cîmp au lucrat și ele la grădina de zarzavaturi și la vie. Printre cei mai harnici colectiviști sînt și utemiștii Dumitru Drăguș, Marin Litescu și alții.

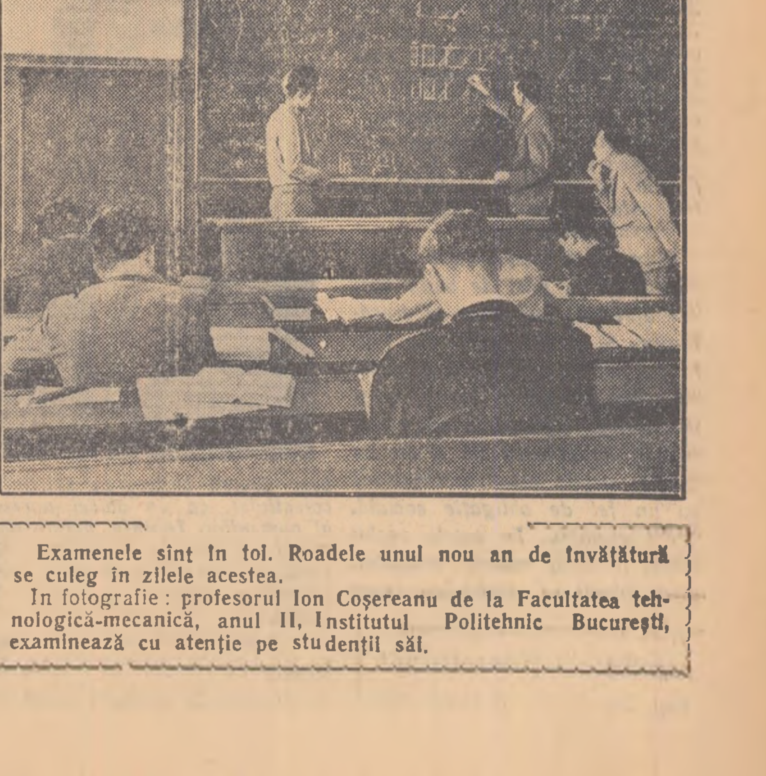
● Mecanizatorii de la G.A.S. Fetești au executat într-o singură zi cu fiecare prășitoare 11 ha. prașilă mecanică la floarea-soarelui. Tractoriștii Agafiței Constantin și Baranga C-tin, care-s fruntași, s-au angajat să realizeze zilnic 11 ha. pe fiecare prășitoare.

260 șarje rapide

În întîmpinarea celui de al doilea Congres al U.T.M., tinerii oțelari reșițeni și-au îndeplinit înainte de termen angajamentul de a elabora 260 de șarje rapide pînă la 30 iunie. Cele mai multe șarje rapide le-au dat brigăzile de tineri oțelari de la cuptorul nr. 6 „cuptorul tine[...] duse de prim top[...] Mocea, Constantin [...] și Alexandru Bucateci, care, folosind cu pricepere metoda sovietică Matulineț, au elaborat în total 184 de șarje rapide.

(Agerpres)

Zile de examen

Examenele sînt în toi. Roadele unui nou an de învățătură se culeg în zilele acestea.

În fotografie: profesorul Ion Coșereanu de la Facultatea tehnologică-mecanică, anul II, Institutul Politehnic București, examinează cu atenție pe studenții săi.

Problemele transformării socialiste a agriculturii în discuția utemiștilor

Pe marginea conferinței regionale U. T. M. Galați

Delegații utemiștilor din regiunea Galați s-au întrunit sîmbătă și duminica trecută în conferință regională. Activitatea tineretului — în industrie și agricultură, educația tineretului în spirit comunist, creșterea pionierilor și școlarilor, probleme organizatorice ale muncii de U.T.M. și altele au stat în atenția conferinței. Darea de seamă, prezentată de fostul comitet regional al U.T.M., intervențiile delegaților la discuții, cuvîntul tovarășului **Radu Dulgheru**, membru al C.C. al P.M.R. și prim-secretar al comitetului regional de partid, cuvîntul de încheiere al tovarășului **Virgil Trofin**, secretar al C.C. al U.T.M., au subliniat succesele obținute de tineri, au analizat lipsurile și au pus în fața organizației regionale U.T.M. importante sarcini pentru munca de viitor. Activitatea rodnică a tineretului muncitor din regiunea Galați pentru mărirea producției industriale și agricole, sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost, creșterea și întărirea sectorului socialist din agricultură, participarea lui la revoluția culturală au primit o apreciere pozitivă din partea comitetului regional de partid. Cine cunoaște realizările tineretului din regiune, obținute sub conducerea organizațiilor de partid, își poate da seama de forța și entuziasmul lui, de posibilitățile de sporire a contribuției sale la întărirea și consolidarea orînduirii noastre.

★

Regiunea Galați este o regiune în care, pe lîngă industria în continuă creștere, agricultura se dezvoltă impetuos pe drumul socialismului. Tineretul de la sate, mobilizat de organizațiile U.T.M., a răspuns chemării organizațiilor de partid și s-a încadrat activ în lupta pentru înființarea de gospodării colective și întovărășiri, pentru sporirea producției agricole vegetale și animale. Așa cum s-a arătat în darea de seamă, în cele 678 gospodării colective și întovărășiri agricole au intrat un mare număr de tineri țărani muncitori, dintre care aproape 7.000 utemiști. Numai în acest an, au pornit pe drumul muncii pămîntului în comun 1.000 utemiști. Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. din unele comune au depus o rodnică activitate în acest sens. 18 utemiști din organizația de bază din comuna Dudescu, raionul Călmățui, s-au înscris în gospodăria colectivă. Această organizație se poate mîndri cu cele 47 familii de țărani muncitori atrase de ea în gospodărie. Pentru munca depusă la înființarea gospodăriei colective din Dedulești, raionul Filimon Sîrbu, secretarul organizației U.T.M. Alexandru Buzea a fost ales președintele gospodăriei.

Unii delegați ca **Nicolae Tudor** din raionul Brăila, **Gheorghe Stanciu** din raionul Călmățui și alții au arătat în conferință unele din metodele de muncă ale organizațiilor U.T.M. pentru atragerea tinerilor țărani muncitori pe făgașul agriculturii socialiste. Astfel, în raionul Călmățui au fost organizate adunări deschise ale organizațiilor U.T.M. cu tinerii țărani muncitori, în care tinerii colectiviști au vorbit despre viața lor în colectivă. Fiecare tînăr colectivist a primit sarcina să lămurească un tînăr sau doi pentru a-i atrage alături de el, în colectivă.

Că utemiștii sînt buni agitatori reiese și din următorul exemplu: în satul Tîrlele Filiu, comuna Bordei Verde, Stanciu Crestez, țăran muncitor, începuse a ocoli pe utemiști cînd se întîlnea cu ei pe uliță. De ce? Doar și el avea un fecior utemist. Pentru că utemiștii începuseră să nu-i dea pace, vorbindu-i mereu despre gospodăria colectivă. Pentru Stanciu Crestez însă, nu era clar un lucru: cu cît va fi mai bun traiul în colectivă decît în gospodăria individuală? Acest lucru nu-l putea spune concret nici fiul său. Iată de ce utemistul Ion Crestez a început a-și face drum mai des pe la colectiviștii din Bordei Verde, sat vecin, și a-i iscodi: cum e cu munca, cum e cu plata muncii, cum se ține socoteala, dacă cei harnici primesc produse ca și cei care se lasă pe tînjeală, dacă traiul colectiviștilor acum este mai bun decît cel dinaintea nașterii gospodăriei și dacă cel viitor va fi mai bun decît cel de acum, mă rog, din fir a păr. Apoi, după ce Ion Crestez „s-a pregătit", a început să-l slăbească pe taică-său cu intrarea în gospodăria colectivă, a început să-l roage să meargă în vizită la colectiviștii din Bordei Verde. Acum, bătrînul nu mai avea motive să se codească. S-a dus și el în vizită la acei colectiviști atît de lăudați de fiul său. După ce s-a întors de acolo, fiul n-a mai deschis vorba despre colectiva ce urma să ia ființă în satul lor. Stanciu Crestez a făcut însă cerere de intrare în gospodărie.

Delegatul Gheorghe Stanciu a arătat apoi că munca politică dusă în această privință în rîndul țăranilor muncitori poate continua și în timpul lucrărilor agricole și nu numai iarna. In cursul lunii aprilie, deci în plină campanie de însămînțări, s-au înscris în G.A.C. și în întovărășiri peste 200 tineri din acest raion.

In raionul Brăila, paralel cu popularizarea statutului-model, se organizează vizite în gospodării colective și la colectiviști acasă, se organizează seri de întrebări și răspunsuri etc.

Din păcate, fostul comitet regional n-a făcut din această experiență un bun al tuturor organizațiilor U.T.M. din regiune, îndeosebi în raioanele rămase în urmă ca Liești și Berești. In conferință s-au auzit cererile îndreptățite ale unor delegați de a se organiza schimburi de experiență între comitetele raionale sătești de U.T.M. pe această temă. Alți delegați au cerut comitetului regional U.T.M. să antreneze în transformarea socialistă a agriculturii și organizațiile U.T.M. din S.M.T.-uri, din întreprinderile industriale, școli. O bună parte dintre tinerii care muncesc sau învață în orașele regiunii sînt fii de țărani muncitori, iar contribuția lor la atragerea părinților lor, rudelor, prietenilor, pe calea agriculturii socialiste nu a fost solicitată serios. Pe această linie se pot face multe lucruri bune, ca de pildă popularizarea statutului model al G.A.C. și al întovărășirilor, organizarea unor vizite cu tinerii de la oraș în gospodării și întovărășiri, organizarea unui schimb de scrisori între tinerii din întreprinderi, școli și cei din sate, acțiuni culturale și sportive inițiate de organizațiile U.T.M. din întreprinderi și școli la sate etc .

In regiunea Galați, tarlalizarea loturilor fărîmițate ale țăranilor muncitori în parcele mari a luat o mare extindere. Aceasta influențează în mod favorabil unirea țăranilor muncitori în gospodării colective și întovărășiri. Era de așteptat ca în conferință să se vorbească despre participarea tineretului la acțiunea de tarlalizare și despre felul în care se duce de către U.T.M. munca de atragere a tinerilor țărani muncitori către munca în colectiv a pămîntului în aceste condiții specifice. Dar, în darea de seamă prezentată de tovarășul Zenovie Moldovan prim secretar al comitetului regional al U.T.M. nu s-a spus o vorbă despre tarlalizare. Destul de puțin s-a vorbit în conferință despre munca comitetului regional și a celor raionale, mai ales cu organizațiile U.T.M. sătești din sectorul individual, cu comitetele U.T.M. pe comune și îndeosebi cu organizațiile U.T.M. din satele fără organizații de partid.

Din conferință n-a reieșit în ce măsură s-au ocupat organizațiile U.T.M. de popularizarea și extinderea unor inițiative tinerești la sate. Oare în regiunea Galați nu s-a găsit răsunet în rîndul tinerilor țărani muncitori inițiativa utemiștilor de la „Armășești" — Dimpotrivă. Ajutorarea familiilor lipsite de brațe de muncă, al căror pămînt este tarlalizat [illegible] la țăranii muncitori, un prim pas spre munca colectivă.

Un important în transformarea socialistă a agriculturii îl au cele 22 S.M.T.-uri din regiune și cele 26 gospodării de stat, în care muncesc mii de tineri. Darea de seamă a arătat doar că 760 tineri sînt în întrecere pentru titlul de „cel mai bun tractorist", dar nu și cum se desfășoară ea, rezultatele ei. Congresul al II-lea al P.M.R. a pus în fața acestor unități sarcini importante în ceea ce privește munca pentru cooperativizarea agriculturii, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Unii tractoriști au o calificare scăzută [illegible] lucrărilor de calitate care să le execute, nu contribuie la consolidarea economică a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente. Activitatea grupelor U.T.M. din brigăzile de tractoare, generalizarea experienței lor pozitive, problemă care a fost atinsă la conferință în treacăt, poate constitui obiectul unei analize mai adînci a organizațiilor U.T.M. din S.M.T.-uri, a activității comitetelor raionale. Delegatul Mircea Racoviță a arătat în conferință că succesele obținute de unele brigăzi din S.M.T. Tecuci se datoresc în bună măsură activității grupelor U.T.M. Experiența acestor grupe, de pildă, poate și trebuie să devină cunoscută organizațiilor U.T.M. din S.M.T. și G.A.S.

Delegatul **Tudor Nicolae** (raionul Brăila) a arătat că organizațiile U.T.M. nu muncesc serios cu tractoriștii pentru a deveni ei și familiile lor — colectiviști sau întovărășiți. Or, în prezent are o mare importanță munca politică pe care trebuie s-o desfășoare fiecare tractorist în satul în care lucrează, pentru convingerea țăranilor muncitori spre a trece la munca pămîntului în comun.

De mare importanță pentru aceasta este însă și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și a întovărășirilor existente, în așa fel încît acestea să devină un exemplu viu pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale. Datoria tinerilor colectiviști, îndeosebi a utemiștilor, este de a participa regulat la muncă, de a îngriji cu atenție bunurile gospodăriei și de a le spori, în folosul tuturor colectiviștilor. Delegatul **Ion Ciorici** din gospodăria colectivă „1 Mai", comuna Topu, raionul Tecuci, a arătat cum a mobilizat organizația U.T.M. pe tineri în campania însămînțărilor de primăvară, și că nici un utemist n-a lipsit de la lucru. Tinerii colectiviști au construit un dig pe imașul gospodăriei pentru a preveni inundațiile. Unii tineri colectiviști au realizat deja, în acest an, peste 100 zile-muncă. Pentru a-i mobiliza pe tineri la muncă, utemiștii au trebuit să ducă cu ei o serioasă muncă de convingere. Utemiștii nu s-au sfiit să arate celor mai puțin harnici că „nu poate munci 60 zile pe an și în plus să aibă pretenția a trăi bine în toate 365 zile cît are anul" — cum s-a exprimat plastic tovarășul Ciorici. El a arătat cum trăia familia sa în trecut, din bucata de pămînt pe care o avea și cum trăiește acum, din munca bine răsplătită pe care o face în colectivă.

Unii delegați care au luat cuvîntul în conferință, ca tov. **Ion Radu** din G.A.C. „Al II-lea Congres al partidului", din Jirlău, raionul Filimon Sîrbu, au criticat pe acei activiști care se feresc a merge în sate îndepărtate de calea ferată sau care, mergînd în organizațiile de bază, nu studiază problemele lor concrete pentru a le ajuta în sporirea contribuției la munca directă de dezvoltare a agriculturii noastre pe drumul socialismului. A fost aspru criticat fostul comitet regional pentru tolerarea unei mari fluctuații de cadre ca aceea din raionul Liești. Existența în acest raion a unui adevărat du-te-vino de activiști nu a dat posibilitate acestora să cunoască problemele locale ale organizațiilor U.T.M. din satele raionului și deci ei nu au putut să le ajute în mod concret.

Pentru îmbunătățirea activității tractoriștilor și apropierea lor de unitățile deservite s-a propus să se țină consfătuiri ale secretarilor G.A.C. și întovărășiri, care să aibă loc în S.M.T.-uri și la care să participe și organizatorii de grupe U.T.M. din brigăzile de tractoare. Delegații au făcut și alte propuneri care au fost incluse în proiectul de hotărîre votat în conferință.

★

Spre deosebire de problemele participării tineretului în producția industrială, care au fost dezbătute mai sumar — și aceasta a fost o lipsă a conferinței problemele transformării socialiste a agriculturii și ale creșterii producției agricole au fost tratate mai pe larg.

In concluzie, conferința organizației U.T.M. din regiunea Galați a pus în fața noului organ ales și a tuturor utemiștilor un program bogat de activitate, concretizat în hotărîrea adoptată. Cunoscînd realizările utemiștilor din regiunea Galați, dragostea și entuziasmul lor pentru muncă, care s-a manifestat și în însuflețirea ce a caracterizat conferința, se pot întrevedea și viitoarele lor succese.

Conferința a ales noul comitet regional, comisia de revizie și delegații la cel de-al doilea Congres al U.T.M. Prima plenară a comitetului regional a ales biroul regional. Prim secretar a fost ales tov. Zenovie Moldovan, iar ca secretari — tovarășii Ion Axente, Manole Docan și Victor Pruteanu.

I. BOLD

Sport

Note sportive

Calificativ nesatisfăcător

Am asistat ieri dimineață la o scurtă analiză a jocului Progresul C.P.C.S.—Metalul 1 Mai-Ploești, terminată după cum se știe cu scorul de 4—0, în favoarea ploeștenilor. S-au dezbătut în mod concret, pe tablă, fazele care au dus la înscrierea celor 4 puncte ce au consemnat înfrîngerea C.P.C.S.-iștilor. Antrenorul Botescu precum și jucătorii Jenei, Greavu, Ioniță, Văcaru, Mihăilescu, au căutat să explice „contribuția" pe care au adus-o la obținerea rezultatului amintit mai sus. Dar, discuțiile purtate au scos la iveală și un alt aspect. Nu numai laturei tehnice — dacă se poate spune astfel — i se datorește rezultatul de la Ploești. S-a manifestat și un alt aspect. Jucătorii nu au ascultat indicațiile antrenorului, au avut un moral foarte scăzut. De unde în alte jocuri, omogenitatea acestei formații tinere, coeziunea între compartimente, între jucători, era un fapt ce nu putea rămîne neobservat, în partida de la Ploești aceste calități de bază ale echipei nu au existat. Lăsînd la o parte vina tuturor jucătorilor care nu au practicat fotbalul de care sînt capabili, sîntem de părere că echipa nu a fost în plenitudinea forțelor sale fizice, vădind oboseală. Pentru că, se știe, nu este ușor să joci două meciuri într-o săptămînă. Credem că perfectarea unui „turneu de propagandă" de genul aceluia la care a participat recent echipa Progresul C.P.C.S. — și în consecință aglomerarea jucătorilor cu două jocuri săptămînale, nu este o idee fericită. Aceasta mai ales în timpul desfășurării campionatului.

Din discuțiile analizei jocului de la Ploești s-a mai putut desprinde o problemă importantă: simțul colectivității în joc. Lucrul acesta — după cum remarca antrenorul Augustin Botescu — a lipsit cu desăvîrșire la toți fotbaliștii, dar în special lui Viorel Mateianu. Individualismul în joc al lui Mateianu nu este o problemă abordată pentru prima dată. Vrînd să depășească singur 3—4 adversari, Mateianu, cu tot talentul pe care l-a dovedit, nu va putea rezolva de unul singur situațiile critice de pe teren. In ultimă instanță, jocul practicat de el dăunează echipei

In sfîrșit, încă o problemă. După jocul cu Metalul 1 Mai-Ploești, în drum spre gară de unde urmau să ia trenul înapoi. spre București, antrenorul și jucătorii echipei Progresul C.P.C.S au constatat lipsa unui fotbalist. V. Mateianu — pentru că tot despre el e vorba, a călcat disciplina de echipă, rămînînd în Ploești fără voia antrenorului Dar indiferent de motivul pe care-l ridică Mateianu, felul cum a procedat el, fără încuviințarea antrenorului, nu poate fi calificat decît indisciplină. Și indisciplina nu poate fi tolerată într-un asemenea colectiv puternic, unit, dornic să confirme rezultatele frumoase pe care le-a obținut.

Așteptăm să vedem comportarea de azi a jucătorilor de la Progresul C.P.C.S., în meciul cu Dinamo 6.

S. SPIREA

Turneul jucătorilor de polo pe apă din R. P. R.

Viena... Triest... Neapole

O zi senină de primăvară. Pășim pe aleile Strandului tineretului printre copacii falnici ce-și întind brațele înfrunzite unul spre altul. Și iată că pașii ne-au adus la bazinele de înot. Dar ce se întîmplă aici? E multă voioșie, tinerețe. Mingea de polo „bombardează" o poartă plutitoare. Apoi, ea este condusă cu dibăcie de la un jucător la altul și din nou portarul trebuie să-și arate întreaga măiestrie și suplețe.

— Se bucură băieții că au ieșit la soare — ne explică surîzînd antrenorul lotului R.P.R. de polo pe apă, Vasile Daroczi. Ne-am antrenat mult timp în bazinul de la Floreasca dar acum, în sfîrșit, sîntem afară, așa că pînă vom pleca în străinătate ei se vor acomoda cu condițiile de joc în aer liber.

— Ne puteți spune care este itinerariul turneului pe care-l vor face jucătorii de polo ai R.P.R.?

— Desigur. Turneul pe care-l vom face este foarte greu deoarece durează aproape o lună. La 5 iunie, reprezentativa noastră va susține la Viena un joc în nocturnă cu naționala Austriei, iar la data de 9 și 10 iunie sînt programate la Triest două jocuri cu echipa selecționată a Italiei. Intre 10-12 iunie, jucătorii de polo romîni vor evolua în diferite orașe din Italia unde vor susține jocuri amicale cu echipe de club. In sfîrșit, între 22 și 24 iunie vom juca la Neapole. Aci se va desfășura un turneu de polo foarte interesant. Partenerii de joc ai echipei R.P.R. vor fi puternicele naționale ale Italiei, R.F. Germane și Ungariei. Fără îndoială că punctul culminant al turneului sportivilor romîni în Austria și Italia îl constituie întîlnirile de la Neapole — bun prilej de verificare a maturității concepției de joc a tinerei echipe de polo din R.P.R.

Așteptăm ca echipa noastră să obțină rezultate frumoase în întîlnirile internaționale pe care le va susține începînd de la 5 iunie. Echipa este foarte tînără, practică un joc combativ. Media generală a vîrstei jucătorilor este 22 de ani.

După părerea specialiștilor, jocul cel mai dificil va fi acela cu naționala Italiei. Italienii vor să se revanșeze pentru înfrîngerea pe care au suferit-o anul trecut la Moscova, cînd meciul R.P.R. — Italia a fost cîștigat de romîni cu scorul de 5-4. De asemenea, echipa Italiei deține o poziție fruntașă în ierarhia celor mai bune echipe din Europa. După cum se știe, la campionatele europene desfășurate în anul 1954 la Torino, echipa Italiei s-a clasat pe locul trei.

★

Iată acum lotul și vîrsta jucătorilor de polo pe apă romîni care vor participa la turneul din Austria și Italia: Deutsch (23), Biro (19), Hospodar (23), Zahan (18), Bădiță (18), Simon (28) Bordi (18), Szabo (19), Novak (34) și Nagy (24).

R. CALARAȘANU

Tinere cadre juridice

Organizația de bază U.T.M. de la cursurile de pregătire a cadrelor de procurori și judecători din București a luat măsuri cu mult timp încă înainte de examenele de sfîrșit de an, pentru ca toți cursanții să-și însușească cît mai multe cunoștințe pentru a deveni apărători bine calificați ai legalității populare.

In fața adunării generale U.T.M., utemista Gheorghe Emilia a prezentat un referat asupra modului cum se pregătește pentru examene. Pe marginea acestui referat s-au făcut numeroase discuții din care s-au desprins prețioase învățăminte.

S-au organizat apoi grupe de studiu în cadrul cărora se discutau în colectiv problemele care nu erau suficient de clare și nu puteau fi înțelese în timpul studiului individual.

Membrii comitetului organizației de bază U.T.M. și-au intensificat munca de control asupra frecvenței la cursuri.

Așa s-a reușit ca utemiștii Pavel Gheorghe, Ivănescu Ilie, Sîrbu Ion și alții să nu mai lipsească de la cursuri.

Ajutorul acordat celor mai puțin pregătiți de către utemiștii Stana Ion, Gheorghe Emilia, Giulușan Valeriu, Pleșan Nicolae, printr-un studiu sistematic atît individual cît și colectiv a fost prețios. Toți tovarășii au reușit la examenul de sfîrșit de an, majoritatea primind calificative de „bine" și „foarte bine".

Exemplu în munca de fiecare zi pentru utemiștii noștri l-au constituit comuniștii Olteanu Eftimia, Cremăr Iancu, Catană Ion, care au primit calificative la examen de „foarte bine".

Corespondent
VICTOR POPESCU

Dezvoltarea relațiilor economice între R. P. R. și Austria

De peste două săptămîni se află în țara noastră o delegație economică austriacă condusă de dr. Franz Herbatschek, consilier de legație în Ministerul de Externe al Austriei.

Delegația economică austriacă duce tratative cu reprezentanți ai Ministerului Comerțului Exterior în vederea stabilirii noilor liste de mărfuri de import și export pe anul 1956, în cadrul acordului comercial existent între R.P.R. și Austria.

In cadrul tratativelor care sînt în curs de desfășurare sînt căutate mijloace în vederea intensificării schimburilor de mărfuri între cele două țări. Austria urmărește să importe din Romînia cantități mai mari de porumb, păcură, lemn, chimicale, produse de artizanat, iar R.P.R. să importe din Austria laminate, aparate de precizie, diverse mașini și instalații, articole industriale de larg consum.

In cursul șederii lor în țara noastră membrii delegației economice austriace au vizitat mai multe întreprinderi romînești de comerț exterior unde au avut posibilitatea să cunoască mai îndeaproape posibilitățile noastre de export. Oaspeții au vizitat de asemenea instituții de cultură din Capitală și au făcut o excursie în Delta Dunării.

(Agerpres)

Casa părăsită

Imi amintesc de o poveste din cărțile de școală.. Intr-o vie părăginită trăia o vulpe cu puii săi. Intr-o zi, aceștia vin și o anunță pe mama lor că stăpînul vorbise că va desțeleni via în toamna aceea. Vulpea cunoscînd pe stăpînul leneș și neglijent nu s-a speriat. Și într-adevăr, toamna, primăvara și apoi vara au trecut, fără ca nimic să se întîmple. Din nou puii au auzit pe stăpîn zicînd că în toamna aceea va aduce alt altoi. Nici de data aceasta vulpea nu s-a îngrijorat. In toamna viitoare stăpînul hotărăște să dea foc viei.

— De data aceasta, dragii mei, zice vulpea, va trebui să ne mutăm! Nebunul de așa ceva este în stare...

Povestea de mai sus mi-a revenit în minte vizitînd un imobil de pe strada M. Eminescu nr. 60. Stăpînul, cu toate „calitățile" și caracteristicele din poveste, este I.G.L. raionul Stalin. Casa în chestiune arată așa cum se vede în fotografie: părăsită, ușile și ferestrele vraiște, cu grămezi de moloz pe dușumele, tencuiala căzută, iar acoperișul ca vai de el. Din relatările vecinilor am reconstituit toată povestea tristă atît de asemănătoare cu cea din cărțile de citire.

Era o vreme, nu cu mult în urmă, cînd aici, în casa aceasta, pe atunci arătoasă și mîndră, locuiau oameni — cuiburi de bucurii și mulțumiri. Curtea mare răsuna de larma copiilor. Dar iată că pe ici și colo pereții s-a dezvelit de tencuială, prin acoperiș ploaia a pătruns, ușile au început să se coșcovească. Oamenii au prins să meargă cu jalbe, dar la toate cererile lor, „stăpînul" promitea surîzător și încurajator.

— Se face tovarășe, la toamnă venim să reparăm. Și zilele treceau, venea iarna și în primăvară oamenii descopereau noi găuri în acoperiș iar pereții apăreau mai văduviți de tencuială. Ce-i de făcut? Din nou la I.G.L.

— Nu v-am spus, tovarășe, că o să facem? Venim la toamnă cu alte uși și vom repara acoperișul, pereții, totul!...

Și oamenii au plecat la casa lor care parcă se făcuse mai urîtă și unde veselia nu mai răsuna zgomotoasă.

Au așteptat toamna, care le-a demonstrat că între timp, acoperișul a devenit ca o sită, ferestrele inutile, burlanele de asemenea. Iarna aceea a fost cea mai grea. Cînd soarele s-a arătat din nou primăvăratic, oamenii s-au repezit la tovarășul acela zîmbitor și moale de la I.G.L.

— Ce s-a întîmplat tovarăși? Ce mai vreți? Doar v-am promis! De altfel, am hotărît să dărîmăm imobilul că nu mai face două parale. Așa că faceți-vă bagajele și mutați-vă.

De data aceasta nu știu ce presentiment le-a dat încredere oamenilor (ca și vulpii din poveste) că așa va fi, că „stăpînul" se va ține de cuvînt. Iată deci că vara i-a surprins în zarva mutatului. De atunci a trecut o toamnă, iarna a mai adăugat cîteva mici detalii la tabloul pe care îl știm iar primăvara s-a repezit cu ploi și lapoviță să desăvîrșească opera. In curînd se împlinește un an decînd locatarii au început să părăsească imobilul. Ce a făcut de atunci I.G.L.-ul? Nimic! Ce are de gînd să facă? Aceasta nu știm. Pesemne, pentru a simplifica operațiile așteaptă ca imobilul să se dărîme de la sine. Noi credem că din starea la care l-a adus nepăsarea celor ce se îngrijesc de gospodărirea imobilelor, o reparație temeinică ar readuce imobilul — sau cel puțin o parte a lui — pe linia de plutire. Dar dacă „specialiștii" I.G.L. s-au pronunțat pentru demolare, nu mai avem de adăugat nimic. Numai, vezi, de ce nu se țin măcar acum de cuvînt?

G. PETRE

KALININ
un mare prieten al tinerei generații

„Să trăiești o viață superioară, să te identifici cu interesele obștești ale clasei celei mai înaintate și mai progresiste a timpului tău..." — scria în urmă cu ani M. I. Kalinin, exprimînd în aceste simple și inspirate cuvinte nu numai un îndemn adresat tinerei generații ci și trăsătura esențială a celor 7 decenii ale vieții sale, închinate întrutotul luptei pentru binele celor mulți, pentru făurirea unei vieți noi.

Fiu al unor țărani săraci din Verhniaia Troița, Mihail Ivanovici Kalinin a simțit de timpuriu greutățile vieții. Deabia la 11 ani face cunoștință cu lumina slovelor. Răsfoirea cărților i-aduce tînărului Mihail Ivanovici bucurii supreme. „M-am aruncat asupra învățăturii ca flămîndul asupra mîncării" — spunea el mai tîrziu. Această foame de o continuă învățătură l-a caracterizat întreaga viață. Ucenic în diferite ateliere, strungar la renumitele uzine „Putilov" tînărul Kalinin pătrunde tot mai adînc în adevărurile vieții, se atașează luptei clasei muncitoare devenind cu timpul unul din militanții ei de frunte.

In focul marilor lupte revoluționare pentru doborîrea țarismului, pentru zidirea din temelii a unei orînduiri noi, M. I. Kalinin devine unul din discipolii credincioși ai leninismului, unul din conducătorii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Amintirea lui M. I. Kalinin este deosebit de scumpă tineretului sovietic, tinerilor revoluționari din toate colțurile lumii. Numeroasele cuvîntări și articole ale lui M. I. Kalinin adunate în culegerea intitulată „Despre educația comunistă" sînt închinate luptei pentru făurirea unei tinere generații de entuziaști participanți la construcția comunismului, unei tinere gărzi demne de marea epocă în care se făuresc milenarele visuri ale omenirii. Ideile marxist-leniniste cu privire la educarea comunistă a tineretului, expuse cu multă claritate în toate cuvîntările și scrierile lui M. I. Kalinin servesc partidelor comuniste și muncitorești, organizațiilor revoluționare de tineret din întreaga lume în opera de educare comunistă a tinerei generații.

In ziarul de astăzi cu prilejul comemorării a 10 ani de la încetarea din viață a lui M. I. Kalinin publicăm un mic fragment din conferința intitulată „Despre educația comunistă", ținută la adunarea activului de partid din orașul Moscova la 2 octombrie 1940.

Să recitim îndemnurile lui:

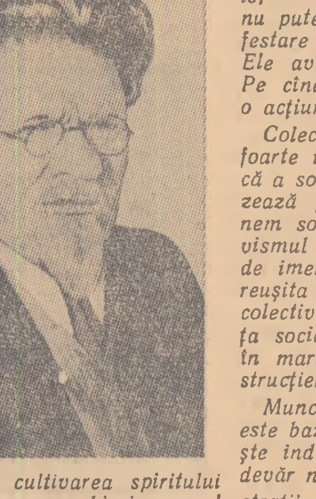
Socotesc necesar să mă mai opresc și la problema colectivismului. Nu este nevoie să mai dovedesc că cultivarea spiritului colectivist trebuie să ocupe un loc de frunte în educația comunistă. Nu mă refer aici la bazele teoretice ale colectivismului, ci la infiltrarea colectivismului în producție, în felul de viață, în obiceiurile sociale, la crearea unor condițiuni în care spiritul colectivist să facă parte integrantă din obiceiurile noastre, din felul nostru de a ne comporta, astfel încît aceste acte să aibă nu numai un caracter conștient, gîndit, ci să decurgă instinctiv, organic. Voi ilustra această idee prin cîteva exemple:

Acei dintre voi care au citit „America fără etaje", a lui Ilf și Petrov, își amintesc probabil, interesanta observație făcută de ei în cursul călătoriei lor.

Dacă un drumeț suferă un accident, el va găsi de bună seamă ajutorul binevoitor al trecătorilor. Și este caracteristic faptul că americanii, a căror deviză este „timpul e bani", nu-și precupețesc timpul în asemenea cazuri. Necesitatea de a da un ajutor deplin este subînțeleasă ca un fel de obligație socială.

Alt exemplu. In satele vechii Rusii, în toiul muncii cîmpului, cînd sătenii se străduiau care mai de care să-și strîngă cît mai repede recolta, mulțimea de secerători mergea după strîngerea recoltei, la ogorul țărăncii care a rămas în urmă, de obicei o femeie împovărată de copii și pe care n-avea cine s-o ajute la lucru. In asemenea cazuri se găsea că este normal să i se ajute în mod colectiv.

Iată, tovarăși, în ce sens vorbesc despre cultivarea spiritului colectivist, ca un obicei normal al oamenilor. Inainte, aceste obiceiuri se formau spontan. Eu vorbesc însă de cultivarea conștientă a acestor obiceiuri în popor.

Noțiunea de colectivism nu trebuie confundată cu noțiunea de gregar. De exemplu, cînd, în trecut, o grămadă de țărani bătea pe un hoț de cai, sau cînd mulțimea depunătorilor unei bănci falite spărgea furioasă geamurile, — după mine aceste acțiuni nu puteau fi socotite ca o manifestare a unui spirit colectivist. Ele aveau un caracter gregar. Pe cînd colectivismul presupune o acțiune chibzuită.

Colectivismul joacă un rol foarte important în viața practică a societății noastre; ea se bazează pe colectivism. Noi opunem societății capitaliste colectivismul comunist, convinși fiind de imensa lui superioritate. De reușita înrădăcinării obiceiurilor colectiviste în producție, în viața socială, în moravuri, depinde în mare măsură și reușita construcției comuniste.

Munca colectivă, cooperatistă este baza producției. In ce privește industria socialistă, acest adevăr nu cere prea multe demonstrații. La noi acest lucru este clar muncitorilor și tuturor celor care sînt legați de industrie. Dacă în societatea capitalistă munca proletarului se depersonalizează cu desăvîrșire și fiind concretizată în obiect, dispare din cîmpul vizual, nu numai al muncitorului, ci și al fabricantului, pe care nu-l interesează decît profitul, la noi munca concretizată rămîne în văzul muncitorului. Munca se vede nu numai la locul de fabricare, ci și în consum, în întrebuințare. Cu alte cuvinte, producătorul cu o agerime mediocră poate să vadă rezultatele muncii sale. Noi însă, prin munca noastră educativă trebuie să lărgim și să adîncim în fiecare muncitor conștiința necesității participării lui individuale la munca comună, colectivă.

Trebuie să insistăm îndeosebi asupra cultivării spiritului colectivist în sate, în satele colhoznice. Satul trece printr-o serioasă școală de colectivizare, el nefiind aproape de loc obișnuit cu munca colectivă. Deși în trecut cuvintele „societate" și „interese sociale" erau rostite uneori la adunările sătești, în realitate aproape că nu putea fi vorba de colectivism la țară. In dosul cuvintelor „interese sociale", „societate", se ascundeau interesele personale ale chiaburilor.

Pășind pe calea colectivizării, țărănimea s-a văzut pusă în fața unor sarcini foarte grele: în pofida trecutului, să-și schimbe complect psihologia sau mai bine zis să-i dea o orientare diametral opusă, să treacă de la munca pentru sine la munca pentru toți. Acest proces nu este de loc ușor...

Trecerea de la munca individuală, simplă, la munca colectivă, mai înaltă și mai complexă, reclamă calități organizatorice cu mult mai însemnate. Și paralel cu procesul de desrădăcinare a mentalității de proprietar și de educare a țăranilor colhoznici în spirit colectivist, ei acumulează experiență organizatorică în aplicarea metodelor colectiviste de muncă.

Iată în ce condițiuni se desfășoară educația comunistă la sate.

E clar că simplul fapt de a preconiza colectivismul, de a propaga ideea superiorității muncii colective asupra celei individuale nu mai este suficient. Propagandistul, agitatorul, educatorul trebuie să indice colhoznicilor metode de lucru mai eficace sau, cel puțin, să le dea exemple concrete de muncă mai eficace analizînd cauzele eficacității ei.

Așadar, chiar și un lucru atît de complicat cum este cultivarea spiritului colectivist trebuie, pentru ca să devină mai eficace, să fie adaptat la munca practică. Cu alte cuvinte: spiritul colectivist, trebuie cultivat în mod concret..."

„Principiile comuniste, în accepțiunea cea mai simplă a cuvîntului, sînt principiile omului de cultură superioară, cinstit, înaintat; ele înseamnă dragostea pentru patria socialistă, prietenie, spirit tovărășesc, omenie, cinste, dragoste pentru munca socialistă și încă multe alte calități superioare, firești pentru oricine. Cultivarea, formarea acestor însușiri, a acestor calități superioare, este elementul constitutiv cel mai de seamă al educației comuniste".

M. I. KALININ

Vizita delegației parlamentarilor sovietici în țara noastră

— Dobrogenii și-au primit oaspeții cu o deosebită simpatie —

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).— Colectivista Luxandra Corcodel, deși este o femeie bătrînă, a venit tocmai de la Dăieni, raionul Hîrșova pînă la Constanța din dorința de a-i vedea și întîmpina pe oaspeții sovietici. Și Ruxandra Corcodel a avut această fericire: dînsa a fost prima care a urat delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. tradiționalul „bine ați venit“.

Tovarășul Tudose Vasiliu, președintele sfatului popular regional, în numele cetățeniior Dobrogei, a adresat un salut călduros delegaților.

Cuvîntul pe care tovarășul Trofimov l-a adresat populației a fost un mesaj de dragoste al poporului sovietic față de cetățenii patriei noastre.

Au urmat cîteva clipe emoționante. Femeile și în special copiii au înconjurat delegația, înmînîndu-le oaspeților numeroase buchete de flori. Pionierul Ceafev Edel se strecoară printre ceilalți și reușește să-i înmîneze personal tovarășului Kozlov florile strînse cu atîta dragoste de către el.

Uralele de bun venit i-au însoțit pe oaspeți și în vizitele ce le-au făcut în regiune. La G.A.C. „Olga Bancic“ din Palazul Mare, urarea de bun venit ce le-a fost adresată de tovarășul Bileca Gheorghe, președintele gospodăriei a fost însoțită de tradiționala pîine și sare. Apoi oaspeții au vizitat gospodăria și s-au interesat mai îndeaproape de traiul colectiviștilor. Din discuțiile prietenești cu colectivistele Burdugoi Stana, Nicu Maria și alții ei au aflat despre succesele obținute de către gospodărie și despre averea sa: 120 de bovine, 1000 păsări, 2000 pui, 110 cai, 20 scroafe, 200 purcei, 780 oi merinos și altele. După ce colectiviștii au vorbit despre viața lor, a venit rîndul întrebărilor: Cîte cereale au primit pentru ziua muncă? Cîte zile muncă a efectuat în medie un colectivist? Care este procentul de grăsime a laptelui? — și multe altele. Rațe aveți? au întrebat oaspeții — pentru că așa după cum se vede, în apropierea gospodăriei este un lac.

La această întrebare colectiviștii vor trebui să dea răspunsul mai tîrziu pentru că deocamdată nu prea au rațe.

Și la stațiunea experimentală viticolă „Morfatlar“ bucuria de a primi în vizită prietenii scumpi, a făcut ca fiecare muncitor să le ureze din toată inima un „bine ați venit“ călduros. O urare este întotdeauna emoționantă, dar atunci cînd este făcută în limba maternă îți amintește și de un lucru drag; de patrie. Acest lucru l-a simțit tovarășul Sembaev cînd Vuap Risat, agent agricol și Nuradin Ibram, brigadier silvic l-au urat bun venit în limba tătară.

Experiențele rodnice ale cercetătorilor de aici au trezit un deosebit interes oaspeților. Problemele legate de fotoperiodism, de distanța și adîncimea la care trebuie plantată vița au fost discutate cu interes și atenție.

Incercările de a planta vie pe pantele nordice ale dealurilor pentru a putea mări suprafețele cultivate cu viță în Dobrogea, au fost de asemenea notate cu grijă în carnetele delegaților. Oaspeții au apreciat calitatea vinurilor produse aici, făcînd o degustare.

Inapoierea în orașul Constanța a fost însoțită de aceeași manifestație de simpatie, prin toate satele și comunele pe unde a trecut delegația.

Panouri, lozinci și urări aminteau oaspeților la tot pasul de dragostea și prietenia poporului nostru față de poporul sovietic. Locuitorii din regiunea Constanța și-au arătat calda lor ospitalitate și dragostea față de delegația sovietică făcîndu-i o prietenească primire.

Parlamentarii sovietici în mijlocul țăranilor muncitori romîni și maghiari din R.A.M.

Foto: MAISTER PUȘCAȘ

CONGRESUL MATEMATICIENILOR ROMÎNI CONTINUĂ

Sîmbătă, au continuat lucrările celui de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni. Au avut loc ședințe de comunicări pe secții. Au fost prezentate 71 comunicări de către matematicienii străini G. de Rham (Elveția), J. Karamata (R.P.F. Iugoslavia), Rosza Peter (R.P. Ungară), Szablewski (R.D. Germană), Marie H. Schwartz (Franța), B. Segre (Italia), P. Libois (Belgia), Th. Lepage (Franța) J. Favard (Franța), T. Wazewski (R.P. Polonă) etc. și de către matematicienii romîni Gh. Vrînceanu, A. Haimovici, I. Creangă, E. Nicolau, A. Halanay, Th. Vescan și alții.

Lucrările Congresului continuă.

Recepție în cinstea participanților

Sîmbătă seara, la Casa Centrală a Armatei Ministerul Invățămîntului a oferit o recepție în cinstea participanților la cel de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni.

La recepție au participat: acad. I. Murgulescu, ministrul Invățămîntului, acad. St. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., C. Drăgulescu, C. Dinculescu, T. Bugnariu, N. Sipoș, locțiitori ai ministrului Invățămîntului, academicienii S. Stoilov, Barbu Lăzăreanu, Gr. Moisil, E. Bădărău, Gh. Vrînceanu, M. Nicolescu și alți academicieni, membrii corespondenți ai Academiei R.P.R., personalități ale vieții științifice din țara noastră, delegați și invitați la cel de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni.

De asemenea au luat parte la recepție membri ai delegațiilor de peste hotare.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Sosirea directorului teatrului francez „L'Atelier“

Sîmbătă dimineața a sosit în Capitală André Barsacq, directorul teatrului francez „L'Atelier“ care urmează să dea o serie de spectacole pe scena Teatrului C.C.S.

Expoziția internațională a tineretului școlar

Cu prilejul Zilei internaționale a copilului, sîmbătă la amiază, s-a deschis în parcul de cultură și odihnă al Capitalei Expoziția internațională de artă plastică a tineretului școlar, organizată de Ministerul Culturii, Ministerul Invățămîntului și Crucea Roșie a R.P.R.

In cadrul expoziției sînt prezentate lucrări ale tineretului școlar din Austria, Belgia, Canada, R. Cehoslovacă, Ecuador, Finlanda, Franța, R.F. Germană, Grecia, Italia, Irlanda, R.P.F. Iugoslavia, Japonia, Luxemburg, Norvegia, Pakistan, R.P. Polonă, Suedia, S.U.A., R.P. Ungară, Noua Zeelandă, Venezuela și R.P.R., lucrări care exprimă vigoarea creatoare și talentele artistice ale tineretului din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.

(Agerpres)

Cursa ciclistă Sofia — București

O ETAPĂ AGITATĂ

● Pietrele ascuțite, nisipul și praful au fost „adversarii“ cei mai serioși ai cicliștilor în etapa Gabrovo-Russe. ● Rudolf Schuster a sosit primul la Russe. ● Azi, ultima etapă: Giurgiu-București-Ploești-București

RUSSE (de la trimisul nostru). Incă cu mai multe zile înainte de startul cursei, într-o declarație, antrenorul bulgar Bîcev spunea:

„Cine va ajunge primul în vîrful Stoletov (1300 metri) va avea mari șanse să cîștige cursa“. Aceasta au înțeles-o și cicliștii bulgari ca și cei romîni. Cu toții și-au rezervat forțele pentru această sosire, „piatră de încercare“ — vîrful Stoletov.

Moiceanu, spre surprinderea noastră, Koțev, Maxim, Gheorghiev, Schuster, Șandru, Călin, Tudose, nu și-au rezervat însă deloc forțele. Chiar după efortul depus cu o zi înainte, pe drumul spre vîrful Stoletov, aceștia sînt din nou și azi, în cea de a treia etapă, Gavrobo-Russe (156 km.) cei mai combativi, cei mai îndrăzneți și mai activi cicliști. Numai după cîțiva kilometri de la ieșirea din Gabrovo, unde drumul începe să urce serios, datorită atacului repetat și insistent ca și nenumăratelor pene, cicliștii încep să se resfire pe traseu. Față de etapa precedentă, alergătorii nu mai pierd însă „pasul“ și nu numai că se mențin tot timpul în frunte, dar chiar ei sînt aceia care atacă insistent.

Nu odată Moiceanu, Schuster, Maxim, Șandru, Tudose, urmăriți îndeaproape de Koțev, Iliev, Gheorghiev și ceilalți fruntași în clasament, se desprind uneori chiar mai multe sute de metri din pluton.

Drumul prost (zeci de kilometri de șosea în construcție), plin de pietre ascuțite, nisip și praf, pune mari dificultăți în fața cicliștilor. Istrate, I. Vasile, Poreceanu, Țupa și mulți alți cicliști romîni sînt nevoiți să rămînă în urmă din cauza penelor repetate.

Dificultățile însă nu slăbesc voința sportivilor. Dimpotrivă. Dealurile sînt urcate în viteză, iar pe coborîșuri cicliștii se avîntă cu o viteză uimitoare. Deseori, în vîrfurile dealurilor, ei au nenumărate surprize plăcute. La zeci de kilometri de oraș, sute de cetățeni pasionați, iubitori ai ciclismului, au venit cu mașini, biciclete, motociclete sau chiar pe jos ca să întîmpine pe cicliștii care se întrec în cursa prieteniei romîno-bulgare.

Mai sînt circa 40 de kilometri pînă la Russe. Impresia momentană că cicliștii vor ajunge în grup compact la sosire, se spulberă. Incercările repetate ale unor alergători de a se desprinde din pluton reușesc. Schuster, K. Iliev, I. Dimitrov, se avîntă și, treptat, iau un avans care crește parcă văzînd cu ochii. Puțin mai tîrziu Maxim și Petrov reușesc să se desprindă și ei din pluton. In această ordine trec și la kilometrul 20 înainte de sosire. Se pare că în această etapă, cicliștii noștri și-au revenit în formă, pornind să asalteze cu curaj locurile fruntașilor în clasament.

Intr-adevăr, așa este. Tînărul Rudolf Schuster (R.P.R.) a făcut o mare și plăcută surpriză— pentru care merită călduroase felicitări. El a trecut primul linia de sosire în centrul orașului Russe, în aclamațiile miilor de spectatori. In același timp, 5 ore și 9 secunde a mai sosit K. Iliev, iar la o secundă I. Dimitrov. Maxim, într-o vervă excelentă, s-a clasat pe locul 4 cu 5 ore 1' și 3". Pe locul 5: P. Petrov — 5 ore 1' și 11". 6: G. Moiceanu, care și în această etapă a fost animatorul principal al cursei: — 5 ore 1' 54". 7: Koțev, 8: Lalev. în același timp cu Moiceanu.

Succesul atleților romîni la concursul internațional de atletism

ISTANBUL 2 (Agerpres). — Sîmbătă după amiază a început la Istanbul concursul internațional de atletism organizat de clubul „Fernerbahce Sport“ la care participă atleți din Danemarca, Italia, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Bulgaria, R.P.R. și Turcia.

In prima zi a concursului au evoluat toți cei 4 atleți ce reprezintă țara noastră la această competiție. Un mare succes a repurtat Ion Soeter, cîștigînd proba de săritură în înălțime, cu excelenta performanță de 2,05 m. Rezultatul lui Soeter constituie un nou record al R.P.R., vechiul record fiind de 2.03 m.

Ilie Savel s-a clasat pe locul doi în proba de 400 m. plat, la fel ca și Wiesenmayer în cursa de 100 m. plat, iar Ion Opriș a ocupat locul doi în proba de 110 m. garduri.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Ganga — **Patria, V. Alecsandri, Elena Pavel, Flacăra**; Mîine va fi prea tîrziu — **Magheru, București, 8 Martie, 23 August, 1 Mai, N. Bălcescu**; Melodii nemuritoare — **Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare, Al. Popov Libertății**: Pe răspunderea mea, Bîlciul jucăriilor — **Lumina, Miorița**; Caravana — **Central**; La marginea orașului — **Victoria**; Spectacol de varietăți — **Tineretului**; Mîini harnice, prin Siria, vizita marinarilor englezi la Leningrad, studentul de pe bulevard — **Maxim Gorki**; Fluerașul fermecat, Marinică, Lacătul minune, Poveste cu ursuleți, Ciubotele ogarului, Vulpoiul campion — **Timpuri Noi**; Maclovia — **Grivița**; A 12-a noapte — **V. Roaită, Olga Bancic**; Sarea pămîntului — **Cultural**; Nufărul roșu — **Unirea**; Pe baricadă — **C. David**; Giuseppe Verdi — **Al. Sahia**; Vagabondul (seria I-a) — **T. Vladimirescu**; Recunoaștere pe fluviul Yan-Tzi — **Carpați**; Ciocîrlia și Ilie în luna de miere — **Arta**; Saltanat — **Munca, Popular**; Umbre în port — **Moșilor**; Cei doi — **Donca Simo**; Cercul diabolic — **Ilie Pintilie, Aurel Vlaicu**; Infidelele — **M. Eminescu**; Accidentul — **Volga**, Urmărirea — **8 Mai**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Gh. Coșbuc.**

Sosirea la Moscova a președintelui Iosip Broz-Tito

(Urmare din pag. I-a)

Se aflau de asemenea în gară membrii ambasadei R.P.F. Iugoslavia în U.R.S.S. precum și șefii unor ambasade și legații la Moscova, atașați militari, atașați navali și atașați ai aerului.

Gara era împodobită sărbătorește. Fîlfîiau drapelele de stat ale Republicii Populare Federative Iugoslavia și Uniunii Sovietice. Pe peron a fost aliniată o companie de onoare din garnizoana Moscova.

Trenul a sosit. Președintele Iosip Broz Tito coboară din vagon, primit cu aplauze furtunoase. Impreună cu președintele coboară din vagon soția sa, Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, cu soția, Kocea Popovici, secretar de Stat pentru Afacerile Externe cu soția; Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative; Iacov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația, Ioje Vilfan, secretar general al președintelui republicii; Djuro Stankovici, secretar de stat adjunct pentru Afacerile Interne; Anton Vratușa, șeful de cabinet al vicepreședintelui Vecei Executive Federative; Sloven Smodlak, șeful protocolului președintelui republicii; generalul locotenent Miloș Șumonia, șeful de cabinet al comandantului suprem; Milan Jejel, adjutantul principal al președintelui; Nikola Ciobelici, director adjunct al Direcției federale a planificării economice și celelalte persoane care-l însoțesc pe președinte.

Impreună cu mareșalul Tito au sosit Velko Miciunovici, ambasadorul R. P. F. Iugoslavia în U.R.S.S. și N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. în R.P.F. Iugoslavia, precum și un grup de ziariști iugoslavi. De la frontiera sovietică președintele a fost însoțit de N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., generalul de armată A. I. Antonov, generalul maior N. S. Zaharov, P. N. Korobova, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, G. I. Fomin, șeful protocolului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. D. Levicikin, șef ad-interim al secției a 5-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și alții.

Conducătorii partidului și guvernului string mîna prietenește președintelui I. Broz Tito și celorlalți tovarăși iugoslavi. Pionierii aleargă spre oaspeți și le oferă flori. Maiorul Starostin, șeful gărzii de onoare, dă raportul președintelui R.P.F. Iugoslavia. Sub bolțile înalte ale gării răsună măreț imnurile de stat ale Iugoslaviei și Uniunii Sovietice. Iosip Broz Tito și K. E. Voroșilov trec în revistă garda de onoare.

Apoi K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a rostit o cuvîntare. (Textul publicat în pag. I-a).

Ultimele cuvinte ale cuvîntării tovarășului K. E. Voroșilov sînt subliniate cu aplauze furtunoase.

Se apropie de microfon președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz Tito care rostește o cuvîntare. (Textul publicat în pag. I-a).

După cuvîntarea mareșalului Iosip Broz-Tito, răsună din nou aplauze furtunoase.

Oaspeții iugoslavi, conducătorii guvernului sovietic și ai Partidului Comunist ies în piața din fața gării Kiev și iau loc în automobile. Automobilele înaintează încet prin piață. Oamenii muncii adunați aci aplaudă pe conducătorii R.P.F.I. și U.R.S.S.

Pe întregul parcurs pînă la reședința ce li s-a pus la dispoziție, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito și conducătorii partidului și guvernului U.R.S.S. au fost salutați călduros de sute de mii de locuitori ai Moscovei.

Primirea lui I.B.Tito de către K. E. Voroșilov

La 2 iunie, ora 19 (ora Moscovei) K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a primit la Kremlin pe Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, cu care a avut o convorbire.

În sprijinul dezvoltării relațiilor economice și culturale

DELEGATIA ECONOMICA A R.P.R. LA CAIRO

CAIRO 2 (Agerpres). — La 30 mai a.c. a sosit la Cairo o delegație guvernamentală a R.P.R. condusă de V. Steriopol, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior. La aeroport delegația a fost întîmpinată de ministrul adjunct al Comerțului Exterior dr. Chiatty, șeful delegației egiptene, care va duce tratative cu delegația romînă de reprezentanți ai Ministerului de Externe al Egiptului, ai societății de comerț exterior Misr și ai presei.

In cursul aceleeași zile, delegația comercială romînă, însoțită de Dionisie Ionescu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Egipt a fost primită de ministrul Comerțului Exterior al Egiptului, Mohamed Abu Nosseir.

RELAȚII CULTURALE ROMINO-IRANIENE

TEHERAN 2 (Agerpres). Intre 26 mai și 2 iunie a.c. s-a desfășurat la Teheran Congresul pentru comemorarea a 700 ani de la moartea savantului și filozofului iranian Cadje Nasiredin Tussie.

La acest congres — organizat de Universitatea din Teheran au participat delegați din țările vecine Iranului.

In ședința din 28 mai, atașatul cultural al Legației R.P.R. din Teheran a dat citire mesajului Universității „C. I. Parhon“ din București adresat congresului.

Eden despre unele probleme internaționale și interne

LONDRA 2 (Agerpres). — La 1 iunie, primul ministru al Marii Britanii, A. Eden, a rostit la Nerwiche un discurs în care s-a referit la mai multe probleme de politică internă și externă.

Vorbind despre problemele de politică externă, Eden s-a ocupat printre altele de tratativele anglo-sovietice.

„Cu mai multe prilejuri, a spus el, mi-am exprimat părerea despre rezultatele tratativelor pe care le-am dus cu conducătorii sovietici în cursul recentei lor vizite. Oamenii care știu ce înseamnă diplomația înțeleg că nu poate fi nimic mai absurd decît să te aștepți ca politica marilor puteri să se schimbe imediat în urma unor astfel de tratative.

...Urmărind cu perseverență un anumit țel, putem conta pe slăbirea încordării internaționale. Tocmai acest lucru am căutat să-l facem în ultimii ani și cred că am obținut un oarecare succes“.

Apreciind situația internațională generală din punctul de vedere al Angliei, Eden a declarat:

„După părerea mea în viitor o primejdie mai directă pentru existența țării noastre este mai curînd concurența pe piețele de export, decît un război mondial“.

Eden a subliniat că în Anglia există probleme economice serioase, printre care și fenomene de inflație.

Ocupîndu-se de nemulțumirea populației față de politica fiscală a guvernului, Eden a apărat această politică și a cerut să se facă maximum de economii „pentru a se face suficiente investiții de capital și vînzări în străinătate“.

Trecînd la problemele coloniale, Eden s-a ocupat mai amănunțit de problema Ciprului. El a aruncat vina pentru actuala situație din această colonie asupra Greciei, care, după cum a spus el, „duce cea mai nerezonabilă propagandă“ împotriva partenerului său din N.A.T.O. — Turcia și împotriva trupelor engleze din Cipru. Eden a lăsat să se înțeleagă în mod limpede că nici nu poate fi vorba ca Anglia să facă concesii în privința „intereselor ei vitale“ în această regiune, ținînd seama în primul rînd de resursele petrolifere din Orientul Apropiat.

Presa engleză comentează cu însuflețire discursul lui Eden, acordind o atenție deosebită declarației sale potrivit căreia concurența economică prezintă o primejdie mai directă pentru Anglia decît războiul. Subliniind că Anglia trebuie să pună un accent deosebit pe eforturile economice ziarul „Daily Express“ scrie: „Eden a lăsat să se înțeleagă în mod limpede că Anglia primește chemarea Rusiei de a lupta cu unt nu cu tunuri“.

Ședința Consiliului de Securitate în legătură cu situația din Orientul Apropiat

Țările arabe cer modificarea proiectului de rezoluție englez

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite: In ședințele din dimineața și după amiaza zilei de 1 iunie ale Consiliului de Securitate a continuat examinarea raportului prezentat de secretarul general al O.N.U. cu privire la rezultatele călătoriei sale în Orientul Apropiat, precum și a proiectului de rezoluție în această problemă prezentat de delegația Angliei.

In legătură cu părerea exprimată de unii membri ai Consiliului de Securitate și de reprezentanți ai părților interesate, reprezentantul Angliei, Dixon, a consimțit să modifice ultimul punct al proiectului rezoluției sale, în care se propune ca secretarul general al O.N.U. să-și continue bunele oficii în lumina prevederilor rezoluției din 4 aprilie a.c. a Consiliului de Securitate și ale acordului de armistițiu între țările arabe și Israel.

Dixon a declarat că nu poate accepta alte amendamente la rezoluția sa și îndeosebi la punctul 6 al preambulului.

Reprezentanții părților interesate — Siria, Egipt, Liban — au făcut noi observații asupra proiectului de rezoluție englez, atrăgînd în special atenția asupra punctului 6 al preambulului care, după părerea lor, anihilează toate hotărîrile adoptate anterior de Adunarea Generală și de Consiliul de Securitate într-o serie de chestiuni specifice ale problemei palestiniene.

Reprezentantul Iranului a prezentat un amendament în care cere să se excludă din proiectul de rezoluție englez punctul 6 al preambulului.

Această propunere a fost sprijinită de reprezentantul Uniunii Sovietice A. A. Sobolev, care a arătat că delegația U.R.S.S. împărtășește părerea reprezentanților țărilor arabe. Noi considerăm această rezoluție, a spus el, numai ca o hotărîre pe marginea raportului secretarului general și strict în limitele împuternicirilor stabilite în rezoluția din 4 aprilie a Consiliului de Securitate. De aceea, ni se pare nepotrivit să depășim cadrul acestei probleme.

Reprezentantul U.R.S.S. a declarat în încheiere: Pornind de la faptul că țările interesate nu sînt de acord cu formularea punctului 6, ceea ce, firește, nu poate contribui la realizarea reglementării problemei palestiniene în viitor, delegația Uniunii Sovietice sprijină propunerea Iranului cu privire la excluderea paragrafului 6 din preambulul proiectului de rezoluție. Adoptarea amendamentului prezentat de Iran ne-ar oferi atît nouă cît și altor delegații posibilitatea de a sprijini proiectul de rezoluție al Marii Britanii.

Reprezentantul Iugoslaviei a sprijinit și el amendamentul propus de delegația Iranului.

Reprezentantul Iranului a propus apoi să se amîne următoarea ședință a Consiliului de Securitate pînă la 4 iunie.

Niciun delegat nu a obiectat împotriva acestei propuneri.

Importante măsuri luate în U.R.S.S. pentru întărirea rolului republicilor unionale în conducerea economiei naționale

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la trecerea întreprinderilor dintr-o serie de ramuri ale economiei naționale sub conducerea republicilor unionale și aplicarea măsurilor organizatorice legate de aceasta.

Pornind de la hotărîrile Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au considerat necesar să ia noi măsuri pentru întărirea continuă a rolului republicilor unionale în conducerea economiei naționale. Nivelul atins în dezvoltarea economiei republicilor unionale și existența unor conducători, ingineri și tehnicieni experimentați în republici permit să se treacă sub conducerea republicilor unionale noi întreprinderi dintr-o serie de ramuri ale economiei naționale, ceea ce va contribui la o conducere mai operativă a întreprinderilor, la o mai bună folosire a rezervelor existente în vederea sporirii producției și la o satisfacere mai deplină a nevoilor economiei naționale în ce privește producția.

In legătură cu aceasta, Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au luat măsurile corespunzătoare.

Printre alte măsuri importante luate în acest scop este și desființarea Ministerului Justiției al U.R.S.S., trecînd funcțiile sale în ceea ce privește conducerea activității instanțelor judiciare și a organelor justiției din republicile unionale asupra ministerelor justiției ale republicilor unionale. Iar pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. să se constitue o comisie juridică căreia să i se încredințeze sarcina de a codifica și sistematiza legislația U.R.S.S., de a elabora pe baza sarcinilor guvernului și a examina în prealabil proiectele de acte legislative și hotărîri ale guvernului în problemele cu caracter normativ, prezentate Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

În Adunarea Națională Franceză

GUY MOLLET A CERUT VOT DE ÎNCREDERE

PARIS 2 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres transmite: In dimineața zilei de 2 iunie, la reluarea dezbaterilor din Adunarea Națională Franceză în legătură cu politica generală a guvernului față de Africa de Nord, au luat cuvîntul mai mulți deputați de dreapta care au cerut continuarea și intensificarea operațiilor militare în Algeria.

A luat cuvîntul apoi Robert Lacoste, ministrul rezident în Algeria, care a expus măsurile de ordin militar luate la ordinele sale în Algeria.

A luat apoi cuvîntul președintele Consiliului de miniștri Guy Mollet.

După ce a subliniat că recenta demisie din guvern a lui Mendes France se datorește unor divergențe cu privire la problema algeriană, primul ministru a reamintit pe scurt programul guvernului în Algeria. El a declarat că programul guvernamental privitor la Algeria constă în „asigurarea păcii, justiției, egalității în drepturi și a permanenței franceze în Algeria“.

Guy Mollet s-a referit apoi la declarația pe care a făcut-o cu prilejul votului de investitură primit de guvernul său și a afirmat că ministrul rezident al Algeriei, Lacoste acționează în baza acestei declarații.

Trecînd apoi la probleme de politică externă, Guy Mollet a declarat că, rămînînd fidel actualelor sale alianțe, guvernul francez înțelege să acționeze în vederea îmbunătățirii relațiilor cu U.R.S.S. și a consolidării destinderii.

In încheiere, Guy Mollet a vorbit despre politica economică și socială a guvernului, declarînd că guvernul nu va putea satisface toate revendicările muncitorilor.

După terminarea cuvîntării sale, primul ministru a cerut vot de încredere.

24 ore

MOSCOVA. — La invitația Consiliului național al bisericilor creștine din S.U.A., la 1 iunie a părăsit Moscova plecînd spre New York, într-o vizită de răspuns, o delegație de reprezentanți ai bisericilor creștine din Uniunea Sovietică.

MOSCOVA. — La 1 iunie, la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S., a sosit la Moscova venind cu avionul din Varșovia o delegație a Congresului Național al Statelor Unite ale Braziliei.

MOSCOVA. — In scopul întăririi și dezvoltării relațiilor de prietenie care există între U.R.S.S. și Etiopia, guver[...] guvernul Etiopie[...] ridice la rangul [...] gația U.R.S.S. [...] și legația Etiopi[...]

VARȘOVIA. [...] Franciszek Szwa[...] Comitetului Ce[...] partid național [...] poiat în Poloni[...] de 16 ani.

SOFIA. — L[...] loc tratative în[...] ai guvernului F[...] guvernului Re[...] vederea stabilir[...] matice între ce[...] tativele s-au [...] acord privitor [...] lații diplomati[...] garia și R. Su[...] de reprezentan[...]

VARȘOVIA. [...] sit la Varșovia [...] dactor-șef adj[...] săptămînale e[...] tesman and N[...] al Camerei [...] subsecretar de [...] laburist.

WASHINGTO[...] cîntăreț Paul [...] tat în fața c[...] prezentanților [...] activităților [...]

BUDAPES[...] ungară de [...] „Malev“ a d[...] aeriană: Bu[...]

Pe harta lumii — Insulele cu petrol: BAHREIN

Este un lucru îndeobște cunoscut că ținuturi întinse din regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu — și mai ales din regiunea golfului Persic — sînt foarte bogate în petrol. Natura n-a înzestrat aceste ținuturi cu o vegetație bogată, dar deșerturile fără capăt care străbat peninsula Arabiei ascund în subsolul lor cele mai bogate zăcăminte de petrol din întreaga lume. De aceea Golful Persic este considerat, pe bună dreptate, o „mare de petrol“, deoarece aci au fost descoperite uriașe bogății petrolifere cu o capacitate incalculabilă și socotite drept rezervele cele mai mari din întregul Orient.

Insulele Bahrein, cu o întindere de circa 600 km. p., cam a 360-a parte a teritoriului țării noastre, sînt un exemplu tipic de îngrămădire a unor resurse petrolifere uriașe pe un teritoriu geografic extrem de mic. Este suficient să arătăm că în anul 1935, de pildă, din insulele Bahrein au fost extrase 1,15 milioane de tone petrol ocupînd locul al 13-lea în producția mondială. Atît de bogate sînt puțurile, încît specialiștii afirmă că insulele Bahrein ar putea ajunge în scurtă vreme pe locul al 4-lea sau al 3-lea în ce privește producția mondială de petrol.

Toate insulele au regiuni de șes, numai în partea centrală a insulei Bahrein — insula principală — se înalță stîncile Djebel-Dukan. Structura insulelor este în special calcaroasă. Ele sînt înconjurate de recife de corali. Vegetația o formează în special culturile tropicale.

Populația insulelor Bahrein este de aproximativ 120.000 de locuitori, mai cu seamă perși (iranieni) și arabi; în ceea ce privește apartenența religioasă ei sînt musulmani. Centrul administrativ și reședința șeicului este orașul Manama cu aproximativ 65.000 de locuitori.

Rezervele de petrol, de o valoare incalculabilă, ale insulelor Bahrein au atras, cum era și firesc, încă înainte cu secole, privirile hrăpărețe ale compradorilor, aventurierilor și cuceritorilor de tot soiul. Portughezii sînt acei care descoperă aceste insule în secolul al XVI-lea cu prilejul deschiderii drumului spre India prin Golful Persic. Mai tîrziu, portughezii care pun stăpînire pe insule, sînt alungați de perși care rîvneau să cucerească peninsula Arabiei. Perșii sînt aceia care descoperă bogatele zăcăminte ale insulelor.

Este interesant că aceste insule bogate în petrol au de asemenea bancuri de perle ceea ce dă de lucru la peste 15.000 de pescuitori de perle. Aceștia moștenesc meseria din tată în fiu, fie că folosesc costumele de scafandru, fie că pescuiesc perlele aruncîndu-se în apă și înotînd pînă la adîncimi apreciabile; ei sînt însă deopotrivă de exploatați de marii negustori care vînd perlele la prețuri fabuloase bijutierilor din Wall-Street și City.

Dar perșii n-au pus în valoare principala bogăție a insulelor: petrolul. Această sarcină va reveni noilor pretendenți la rolul de stăpîni ai insulelor, monopoliștii de petrol englezi. Este știut că insulele au aparținut pînă în 1783 Iranului. Odată cu penetrația capitalului englez în Orientul Apropiat și Mijlociu, în anul 1861 Londra încheie cu șeicul Ataibilor, trib arab din regiunea insulelor, un tratat de amiciție în virtutea căruia insulele au fost declarate în 1882 și 1892 „stat independent“ sub protectorat englez. Această „independență“ a Bahreinului este apoi confirmată prin acordul din anul 1927 dintre Londra și regele Arabiei Saudite, Ibn Saud. Incepînd din anul 1923 Anglia aduce trupe puternice în Bahrein. Concernul „Anglo-Iranian Oil-Company“ (A.I.O.C.) care a exploatat timp de decenii rezervele de petrol ale Iranului cunoștea existența bogatelor zăcăminte de petrol din insulele Bahrein. Dar monopoliștii de petrol englezi preferau să păstreze izvoarele din Bahrein pentru mai tîrziu cînd vor seca puțurile de petrol din Iran. In același timp, Anglia intrase în acea perioadă într-un serios conflict cu guvernul Iranului care ridica pretenții asupra insulelor considerate, pe bună dreptate, ca istoricește aparținînd iranienilor.

După descoperirea zăcămintelor de petrol pe insulele Bahrein, ele au devenit obiectul luptei aprige între monopolurile de petrol britanice și americane. In anul 1932, șeicul insulelor Bahrein a concesionat exploatarea petrolului unor societăți americane care au constituit trustul „Bahrein Petroleum Company“. Producția de petrol a acestei societăți atingea 2 milioane de tone anual. Pe insula Bahrein există și o rafinărie aparținînd societății petrolifere mai sus menționate.

In anii 1941-1945, pe insulele Bahrein a fost construită o bază militară anglo-americană. Anglia dispune de o bază de submarine și alte nave militare la Manama și de un aerodrom pe insula Muharrat.

In august 1948 guvernul iranian a declarat din nou că insulele Bahrein constituie o parte integrantă a Iranului. Guvernul englez a răspuns că socotește insulele Bahrein „o posesiune independentă“ aflată sub jurisdicția Angliei.

Diplomația americană folosește conflictul anglo-iranian în problema insulelor Bahrein în scopul slăbirii pozițiilor Angliei în Iran și în alte regiuni ale Orientului Mijlociu. Potrivit relatărilor revistei iraniene „Ferdonsi“ — „în cercurile politice bine informate nu se ascunde faptul că în prezent diplomația americană manifestă un mare interes față de problema insulelor Bahrein. Ea nu este împotrivă ca influența Angliei asupra insulelor Bahrein să slăbească...“ Urzelile imperialiste nu sînt în măsură însă să stăvilească valul luptei anticolonialiste de pe această insulă, din întregul Orient Apropiat și Mijlociu.

H. IOANID

»MAGIE DEMASCATĂ«

Asistăm deseori la reprezentații date de scamatori sau iluzioniști și rămînem încîntați sau surprinși de experiențele interesante care uneori par să contrazică chiar și cele mai cunoscute legi ale naturii.

Arta scamatoriei nu este de loc tînără. Ea a fost cunoscută încă din antichitate, cînd a fost exercitată în special de preoți ce încercau în felul acesta să „dovedească" credincioșilor lor că ar dispune de „puteri supranaturale".

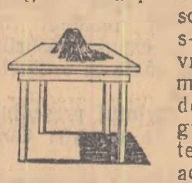
De fapt toate experiențele iluzioniste nu au nimic „magic" în ele, nimic „supranatural"; unele se bazează pe legi obișnuite de fizică și chimie, altele pe o serie de iluzii optice, altele pe greșeli de logică și, în sfîrșit, altele pe o uimitoare abilitate a artistului, pe acea „repeziciune de mînă" cu care s-a deprins după îndelungate exerciții.

De multe ori ați fost desigur curioși să cunoașteți „secretul" uneia sau alteia dintre experiențele la care ați asistat sau despre care ați auzit. In cadrul paginii noastre vă vom „descrie cîteva" din aceste interesante „scamatorii" și vom căuta să dăm explicațiile necesare. Dacă veți dovedi abilitate, le veți putea executa și voi în fața prietenilor voștri. Iar cu toții vă veți da seama că tot secretul acestor așa ...e „scamatorii" se reduce în ...le din urmă la cîteva trucuri ...ne lucrate și în general, la nea...ția spectatorilor.

Iată o experiență:

Scamatorul așează pe masă un ...har umplut cu cerneală. Pu...cul vede într-adevăr că paha... conține un lichid negru. El ...aie în pahar pînă la jumătate o carte albă de vizită și o scoate înnegrită. După această introducere, scamatorul acoperă paharul cu o basma neagră și declară că va preschimba cerneala în apă curată. Apoi printr-o „majestuoasă" mișcare ridică basmaua și în locul „cernelei" în pahar se găsește acum într-adevăr apă obișnuită, limpede ca cristalul, ba mai mult, în ea înoată un peștișor.

Vă puteți imagina cum a fost făcută această experiență? Vă asigurăm că pentru executarea ei scamatorul nu s-a folosit de vreun truc chimic. Căutați să dezlegați singuri acest „mister"! Iar pentru acei care nu

vor reuși, publicăm mai jos explicația acestei „scamatorii".

Bineînțeles că în pahar se afla de la început apă curată în care se juca peștișorul. O fîșie de stofă neagră sau albastră așezată în interiorul paharului, bine presată de pereții săi, dădea impresia că în pahar se află cerneală.

Cartea de vizită a fost înnegrită în prealabil pînă la jumătate... însă numai pe o singură față. La început se arată spectatorilor numai partea albă a cărții de vizită. După introducerea ei în pahar, cartea de vizită se întoarce sub pretextul că se amestecă bine cerneala, astfel că la scoaterea ei spectatorii văzînd cartonul înnegrit sînt convinși că în pahar se află cerneală. Restul este simplu: cînd se „ridică" basmaua cu care a fost acoperit paharul, scamatorul „extrage" și fîșia de stofă din pahar.

Noutăți FILATELICE

...n curînd poșta R.P.R. va pune ...circulație 4 noi emisiuni de ...bre și anume:

...misiunea anuală „Luna pă...ii", anul acesta va fi formată ...din două valori. Una cu nominalul de 0,20 lei, de culoare al...tru-verzui, pe fond vernil, re...zintă un stejar, iar cealaltă ...nominalul de 0,55 de culoare ...il și olive-negru—reprezintă ...sector de exploatare forestieră.

...nul acesta se comemorează ...tenarul nașterii sculptorului ...în I. Georgescu. Cu ocazia ...sta se va pune în circulație o ...siune de timbre. Seria este ...ată dintr-o singură valoare ...nominalul de 0,55 lei și cu ...at orizontal. Timbrul repre...ă, pe un fond brun închis, ...retul sculptorului în meda...on, iar în stînga și dreapta două din operele sale și anume: „Gh. Lazăr" și „Gh. Asachi".

Tot anul acesta se împlinesc 85 de ani de la „Comuna din Paris" și cu această ocazie va apare o serie de timbre formată dintr-o singură valoare cu nominalul de 0,55 de culoare roșie și format vertical. Timbrul ne înfățișează un grup de comunarzi luptînd pe baricadă.

Cea de a patra emisiune este cea închinată pionierului aviației romînești Traian Vuia, de la ale cărui prime zboruri se împlinesc anul acesta 50 de ani (1906). Seria este formată dintr-o singură valoare cu nominalul de 0,55 lei și ne reprezintă în medalion figura lui Traian Vuia. In partea stîngă se văd primele aparate de zbor iar în dreapta unele dintre cele mai moderne mijloace de transport aeriene. Culoarea timbrului este olive (fondul) și brun (portretul din medalion).

Viile din Scythia Minor

Burebista a distrus viile din Scythia Minor, căci renumele lor atrăgea numeroși dușmani ce-și doreau o astfel de bogăție.

Monedele din Scythia Minor aveau pe una din fețe copii cu struguri în mînă.

Un oraș purta numele lui Dionisos — zeul viilor și al vinurilor.

Acestea-s cîteva din dovezile incontestabile ce pot convinge pe orice neîncrezător că în Dobrogea — Scythia Minor din trecut — a existat un puternic sector viticol, care poate fi refăcut acum din nou. Dar nu numai doveziie din trecut sînt acelea care vin în sprijinul dezvoltării viticulturii, ci și experiențele fructuoase ale cultivatorilor din regiune și îndeosebi ale Stațiunii experimentale viticole Murfatlar.

Două sînt experiențele deosebite, dificile, în legătură cu dezvoltarea sectorului viticol și care stau în atenția colectivului de agrotehnică al stațiunii conduse de tov. inginer Ion Alexandrescu.

Se știe că viței de vie îi place panta sudică a dealurilor, unde-i mai mult soare în timpul unei zile și deci și mai multă căldură. De aceea panta nordică este socotită un necaz pentru viticultorii care au nimerit într-un astfel de loc. Dobrogea are dealuri și încă foarte multe și cum fiecare deal are cele două pante de care am pomenit mai sus, ele trebuie folosite.

Plantarea de vii pe panta nordică a dealurilor, aceasta-i una dintre temele experiențelor care a stîrnit un viu interes nu numai în rîndul cercetătorilor științifici, ci și al multor viticultori. Adesea, cei ce trec cu trenul prin Basarabi privesc curioși la terasele cu viță de vie ce se întind pe pantele nordice ale celor două dealuri de peste drum de stațiune.

Această lucrare experimentală se bazează pe un fond științific bine verificat, calitățile naturale ale pămîntului dobrogean. Care sînt acestea? Datorită apropierii de mare, umezeala și căldura de aci poate asigura dezvoltarea normală a viței de vie și pe pantele nordice. Rămîne ca aceste constatări, cu caracter experimental deocamdată, să fie verificate prin rodul ce-l va da via plantată pe cele două dealuri din fața stațiunii.

Cea de a doua experiență: In comuna Ciobanu, raionul Hîrșova, sînt peste 600 ha. de teren nefolosit, deoarece este acoperit cu nisipuri zburătoare. Redarea acestei suprafețe și a altora asemănătoare prin plantarea viței de vie — iată tema experienței. Sînt în studiu acum cîteva probleme referitoare la aceasta și anume: adîncimea și distanța de plantare a viței de vie și modul de tăiere. Rezultatele preliminare sînt îmbucurătoare.

In privința îmbunătățirii calității strugurilor se fac de asemenea experimentări. Printre metodele folosite este și aceea a culegerii strugurilor abia în octombrie și chiar în noiembrie, clima permițînd aceasta. Astfel se înmagazinează în boabe o cantitate sporită de zahăr. Dovadă, rezultatele obținute în anul trecut: 345 grame zahăr la un litru de vin.

Colectivul de biologie și ameliorare condus de tov. director Milu Oșlobeanu muncește de asemenea intens pentru crearea de noi soiuri și adaptarea altora deja cunoscute, la specificul regiunii Constanța.

Experiențele prezentate mai sus necesită încă timp pentru a fi definitivate. Deocamdată ele sînt la început, însă la un început promițător.

ANGELA AVRAMESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Constanța

EPIGRAME

Cum vorbesc ei despre... inimă

UN MEDIC:

Trebuie să-ți spun deschis
Starea dumitale-i gravă;
Diagnosticu-i precis:
Inima o ai bolnavă.

UN FRIZER:

P-ăsta am să-l rad atent
nu numai așa „să meargă"
pentru că e un client
cu o inimă... mai largă.

UN OSPATAR:

Luați inimă, poftiți,
sau vreți alte măruntaie?
e pe cinste, cred că știți
friptă bine la tigaie...

UN INDRAGOSTIT:

Cînd spre tine zile-ntregi,
gîndul meu se avîntă, zboară,
e ușor să înțelegi:
am un foc la inimioară.

UN CHEFLIU:

Măi băiete, hăc, că mor...
pentru amicia noastră,
mai zi-i una, dar de dor
și de inimă albastră...

UN TIMID:

Fata-mi place dar nu știu
Cum s-o cer de la părinți...
Dar n-am încotro: de-acu
îmi iau inima în dinți...

UN DISCRET:

Timpul e să arătăm
discreție minimă
și să nu mai discutăm
chestiuni de inimă...

B. D. FLORIAN

Concurs pe măgăruși

Zi de duminică, zi de odihnă. Firea omenească este însă neliniștită. Prin odihnă înțelege în primul rînd distracție, petrecerea orelor într-un chip plăcut, recreativ.

Și iată că țăranii muncitori din comuna Negoești — raionul Oltenița, necunoscînd probabil teoretic acest lucru, dar consumînd practic în fiecare duminică acest adevăr, s-au gîndit, ca deobicei, să se distreze. Au ei la marginea comunei, un mic bîlci, cu scrînciob și altele. Nu s-au mulțumit însă cu tradiția. In ziua de 20 mai — o duminică — au spart „șablonul". Au organizat o întrecere la care au invitat tineri din întregul raion. Călărie. Dar nu călăria obișnuită pe cai ci pe... măgăruși. Păcat că nu putem să descriem satisfacția și glumele făcute la această pasionantă întrecere cîștigată de tinerii din comuna Șoldanu. Totuși vă vom satisface curiozitatea, prezentîndu-vă în această fotografie, pe învingătorul cursei.

Nimic concret

Un confrate a publicat nu de mult un articol (scris de altfel cu multă incisivitate) pe marginea unor defecte omenești. Un leit motiv al pamfletului mi-a răscolit memoria. Concret, ce mi se poate întîmpla? — se întreba tipul prins în ace ca într-un insectar. Și își răspundea infatuat: Concret, nimic! Lapidară, expresia mi-a adus aminte de o prietenă a mea (ea o folosește cum se va vedea oarecum pe alte planuri). N-o mai văzusem de multă vreme — poate de trei ani. Intîmplarea ne-a adus împreună pentru o clipă. Ziua frumoasă de primăvară ne-a făcut să prelungim de comun acord această clipă.

Ne plimbam. Am întrebat-o:

— Te-ai căsătorit? (întrebarea îmi împunsese din prima clipă sufletul). Mi-a răspuns peste umeri, alungîndu-și din mers privirea spre o vitrină cu pantofi:

— Da, nu știai?

Nu, nu știam. Pășeam alături în tăcere. Apoi am întrebat-o iar:

— Și ce faci, cu ce te ocupi?

— A, coșnița, gospodăria, obligații familiare, nimic concret.

— Bine, dar visul tău (era să spun „din tinerețe" — dar am ocolit gafa la timp), medicina... mi se pare că mai aveai doar un an...

— Vise... Ce se alege din visele noastre? Nimic concret...

— Aveți copii?

M-a privit uimită:

— Ce-ți veni? Doamne ferește! Mușcă-ți limba!

Mărturisesc că nu sînt din cei care disprețuiesc femeia-gospodină. Am un respect fără margini pentru femeile care crescînd o casă întreagă de copii consideră asta nu ca o pacoste, ci ca însăși fericirea vieții lor. Dar prietena mea, fosta mea micuță prietenă? Am încercat s-o reabilitez în proprii-mi ochi:

— Dar timpul liber? Cu ce îl umpli?

— A, seara de obicei ieșim în oraș, mergem la restaurant.

— Bine, (simțeam că mă înăbușea ceva) dar o carte, un spectacol, un concert?

Mă privi placidă.

— Știi, un local e altceva. Comanzi o fleică — simți că mănînci. Ceri o bere — simți că bei. Pe cînd cărțile, teatrul, muzica... nimic concret!

Nu era prea cald, dar am simțit nevoia să-mi desfac cravata. Am continuat totuși s-o întreb:

— Iartă-mă te rog, aș vrea să știu — acest „nimic concret", de unde l-ai învățat? După cîte țin eu minte, pe vremea noastră, nu...

Prietena mea a rîs:

— A, de la bărbatul meu. Cînd vine seara îl întreb: — Ce-ai mai făcut azi? Și el răspunde aproape întotdeauna la fel: — Ce să fac? Inspecții, ședințe, lucrări de tot felul — nimic concret...

Apoi adaugă:

— Sîntem căsătoriți de doi ani.

Asta explica multe.

Mă pofti la ei în vizită. Nu știu dacă am acceptat. Totuși, înainte de despărțire am vrut să mai aflu ceva:

— Îl iubești?

M-a privit mirată.

— Pe cine?

— Pe el, pe bărbatul tău.

Deconcertată o clipă, și-a revenit repede:

— Știi, sînt foarte mulțumită...

Adică iar: nimic concret!

RADU ȚIULESCU

Iapa sură

Un om care a călătorit mult prin lume a dat fiului său o pereche de cai, o trăsură și un coș cu ouă.

— Pleacă cu această trăsură, — a spus el fiului său — și oprește-te în drum la fiecare casă. Dacă te vei convinge că în casă capul familiei este bărbatul — să-i dăruiești unul din acești cai. Dacă nevasta comandă bărbatului, îi vei dărui ei un ou. Intoarce-te îndată ce te vei despărți de unul din cai, însă nu te opri cît timp îți rămîn ambii cai și măcar un singur ou.

Fiul porni la drum, arzînd de dorința de a îndeplini misiunea ce-i fusese încredințată. De-abia ieși din casa părintească și zări o căsuță modestă. Coborînd din trăsură, el bătu în ușă. Gospodina se ivi în pragul casei.

— Soțul dumitale este acasă?

— Nu, este la cositul fînului, dar am să-l chem.

Veni bărbatul, ștergîndu-și fruntea de sudoare. Tînărul vorbi celor doi soți despre sarcina ce-i fusese încredințată.

— Eu fac întotdeauna așa cum dorește John, — spuse soția, răsucind în mînă un colț al șorțului. El este stăpînul meu. Nu-i așa, John?

— Așa-i, — răspunse John.

— Dacă-i așa, — spuse tînărul, — trebuie să vă dăruiesc un cal. Pe care doriți să-l luați?

— Eu cred, — zise John, — că ar trebui să luăm calul murg.

— Dacă ni se dă posibilitatea de a alege, bărbățele, — spuse soția — atunci desigur că iapa sură ne convine mai bine.

— Nu, — răspunse John, — eu sînt pentru cel murg; are un piept lat și după cîte se vede, picioare puternice.

— Eu nu sînt de aceeași părere — spuse soția. Eu cred că iapa sură este mult mai bună și n-am să am liniște niciodată, dacă ai să refuzi s-o iei.

— Ei, ce să fac, — consimți John, — dacă tu ai hotărît așa, atunci să luăm iapa.

— Vă mulțumesc, — spuse tînărul, — dați-mi voie să vă dăruiesc un ou din acest coș.

Și el oferi un ou gospodinei.

★

Tînărul s-a întors acasă în trăsura la care era înhămată perechea de cai, dar cu coșul gol.

(Din culegerea englezǎ „Haz și înțelepciune").

Să cunoaștem CAPODOPERELE artei plastice

Jan Van Eyck

Din dorința de a face cunoscută cît mai larg una din cele mai prețuite ramuri ale artelor plastice — pictura — vom publica periodic reproduceri, însoțite de scurte materiale explicative, ale celor mai de seamă opere create de-a lungul secolelor.

Iar pentru ca un număr însemnat de cititori să și poată vedea originalele acestor capodopere, ne vom folosi de piesele expuse în cadrul Muzeului de Artă al Republicii Populare Romîne.

★ ★ ★

In prima sală din Galeria Universală a Muzeului de Artă al R.P.R., un mic portret reprezentînd un bărbat cu o scufie albastră pe cap atrage privirea dintru început. Chipul acesta a fost zugrăvit acum cinci veacuri de pictorul flamand Jan Van Eyck (1390—1441), unul din cei mai mari artiști ai vremurilor.

Flandra era pe atunci o provincie corespunzînd cam cu teritoriul Belgiei de astăzi, împărțită între mai mulți feudali, vasali ai ducelui de Burgundia. La începutul secolului XIV, orașele care se ridicaseră odată cu apariția economiei de schimb devin deosebit de puternice. Datorită în primul rînd comerțului — și în special celui maritim, puternicelor corporații de meseriași, dezvoltării manufacturii — mai ales industriei țesătoriei, burghezia se îmbogățește, devine puternică și conștientă de forța ei. Imitînd din mîndrie felul de viață al nobilimii, ea preia obiceiul acesteia de a dona bisericilor icoane sau chiar altare întregi pictate cu scene religioase. Alături de aceste icoane sau chiar în scenele biblice apăreau și portretele donatorilor. In acest scop mai întîi nobilii, apoi burghezii în ascensiune, se adresează pictorilor cunoscuți, lăsîndu-se portretizați. Aceste portrete sînt ca un fel de recomandare a personajului portretizat, o carte de vizită pioasă.

In tabloul aflat în Muzeul de Artă, Van Eyck a înfățișat modelul bogat îmbrăcat în costumul obișnuit al burgheziei epocii, redat cu multă precizie (haina este liliachie, tivită cu mătase verde, pe cap poartă o bonetă albastră cu un ciucure lung și în mînă ține un inel, poate de logodnă). Portretul înfățișează nu numai trăsăturile, ci și firea personajului pictat. Imaginea lăuntrică a personajului apare în expresia exterioară, fizică și portretizată. Adevărul profund omenesc al acestui tip impresionează și astăzi, după o jumătate de mileniu.

Opera lui Van Eyck cuprinde mai multe portrete celebre, ca de pildă bustul soției sale Margareta sau portretul bancherului Arnolfini cu soția. Tabloul acesta, înfățișîndu-i în interiorul casei lor, este un foarte prețios document care ne arată încăperea unui om înstărit din acea vreme: geamul cu vitralii mărunte, candelabrul masiv de bronz, oglinda convexă de pe perete în care se vede toată camera din spate, covorul oriental, mobilierul gotic, sînt o seamă de detalii realiste care ne permit să reconstituim moda și traiul epocii.

Dar chiar și în altarele și scenele religioase Van Eyck s-a îndepărtat de canoanele și opreliștile puse de biserică și și-a luat drept modele oameni din jurul său.

Jan Van Eyck — care în unele lucrări a colaborat cu fratele său Hubert — a încununat o veche tradiție de artă flamandă reprezentată, pînă la el, mai ales prin ilustratori de manuscrise religioase. El este important în istoria artelor și pentru perfecționarea tehnicii picturii în ulei, perfecționare care a permis o mai mare libertate în tehnică și un grad mai mare de veridicitate a imaginii. Pînă la Van Eyck se picta rar cu culori amestecate cu ulei, întrebuințîndu-se tehnici mai dificile, ca tempera sau fresca.

Pictor de mare talent, observator minuțios al celor ce se petrec în jurul său, bun cunoscător al firii omenești, inovator pe tărîm tehnic, Jan Van Eyck reprezintă unul din momentele însemnate din istoria artei universale, iar portretul de bărbat aflat în Muzeul de Artă al R.P.R. este una din comorile cele mai de preț ale patrimoniului artistic al țării noastre.

RADU IONESCU
preparator la Institutul de Istoria Artei al Academiei R.P.R.

ŞAH

Noutăți internaționale

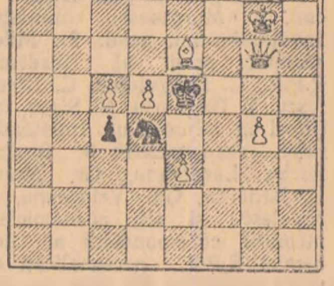
☆ Cunoscutul maestru belgian O'Kelly a cucerit în acest an două mari victorii. El s-a clasat pe primul loc în importantul turneu din Anglia (cu 42 participanți), înaintea maeștrilor Barden, Fazekaș, Golombek, Lehman, Ianoșevici, Pirc și a altor jucători puternici.

Tot O'Kelly a cîștigat din nou campionatul Belgiei cu $7^1/_2$ puncte, urmat de Limbos, van den Broeck, van Seters, Lemaire ș.a.

☆ Echipa reprezentativă a R.P.F. Iugoslavia a înregistrat o frumoasă victorie, cîștigînd meciul disputat în orașul Bled cu echipa R. F. Germane, cu scorul de $12^1/_2$—$7^1/_2$.

☆ Ieri după amiază la Marianske Lazne (R. Cehoslovacia) s-a deschis marele turneu internațional închinat memoriei celebrului campion mondial Vilem Steinitz. Țara noastră este reprezentată de maestrul internațional și campion R.P.R., Ion Bălănel.

PROBLEMA Nr. 20
inedită
de E. Dobrescu
(prelucrare după I. Crișan)

Mat în 2 mutări

Alb: Rg7, Dg6, Ne6, Pc5, d5, e3, g4.
Negru: Re5, Cd4, Pc4.

SOLUȚIA PROBLEMEI Nr. 11
de L. Loewenton

După o oarecare analiză, dezlegătorul este tentat de încercarea 1 Cg7?! prin care amenință 2.De6 mat.

Apărările negrului produc variantele:

1..., d5, 2 Te3 mat; 1..., Dd5 2 Ng7 mat, dar după 1... Rd5 ! nu se poate da mat.

Insuccesul mutării calului la g7 arată că el trebuie mutat astfel încît să ocupe cîmpul de refugiu d5, deci adevărata cheie, cu aceeași amenințare, este 1 Cf4 !!, cheie ce oferă în schimb, două cîmpuri de refugiu regelui negru.

Acum, în jocul real, albul la aceleași apărări negre dispune de alte maturi față de cele din jocul aparent și anume:

1..., d5 2 Cd3 mat; 1..., Dd5 6 Cg6 mat.

SOLUȚIA PROBLEMEI Nr. 12
de V. Nestorescu

Inainte de a face mutarea cheie, se observă că la anumite mutări ale negrului, albul are maturi pregătite:

1..., Nd4 2 D: h1 mat și 1..., Ne4 2 Da5 mat.

In jocul real, după cheia 1.Ce6! care amenință 2.Cc7 mat, negrul efectuează alte mutări, dar ele sînt urmate de aceleași maturi din jocul aparent:

1..., C:e6 2 D:h1 mat și 1..., D:e6 2 Da5 mat.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Vilegiatură

ORIZONTAL

1. Masiv muntos din Carpații meridionali. 2. Localitate pe Valea Prahovei cu multă bere și mulți brazi. 3. Remiză... neterminată. — Pas domol. 4. Ruinele unei cetăți romane ce se pot vedea la gura Lotrului. 5. Cincizeci și unu în scriere romană. — Urcuș la sfîrșit. 6. Case-n munți. 7. Roci purtate de ghețari. 8. Cea mai mare pasăre sălbatică, sedentară în pădurile de munte din țara noastră — Ca aerul de munte (fem. pl.). 9. În Orașul de pe Mureș, cu „...finul Pepelii" — General musulman. 10. Munții te atrag și pentru... — Ion cu sarcină negativă. 11. Gamă cu doi diezi la cheie. — Stațiune pe Valea Prahovei. — Una din cele patru direcții pe care ți le indică busola. 12. Pisc în munții Buzăului (art.) — Eu! 13. Cîmpulung... — Sat în raionul Bîrlad vizitat pentru mînăstirea sa. 14. Zeul... termometrului. — Vîrf muntos supranumit „polul frigului romînesc" (neart.) — „Vînătoare de..." 15. Vîrf în munții Rodnei (2280 m.). — Te cuprinde cînd privești prăpastia.

VERTICAL

1. Impreună cu Bîlea, este lacul cel mai vizitat din munții Făgărașului. — Cea de pe... prima linie! 2. Plasă de prins pește la apă adîncă. — Inceput de menuet. 3. Strat de... casă! Curată. 4. Cunoscînd frumusețile patriei noastre a exclamat „Et în Arcadia Ego". 5. Peșteră situată în marginea sudică a munților Retezatului. 6. Dîmbovicioara, Ialomicioara etc. 7... de apă, dar și de nisip. 8. Munți în care se găsesc stîncile calcaroase „Pietrele Doamnei". — Culme din munții Stînișoarei. — Diftong 9. Lac glaciar în munții Rodnei. — Răsună prin munții Vrancei pe vremea lui Ștefan al Moldovei.— Una din „pietrele" munților noștri. 10. Piatră în formă de con, pe care popoarele vechi o ridicau deasupra mormintelor, numindu-se după mărimea lor: măgure, movile și gorgoane.— Oraș în Ardeal. 11. Inceputul podișului Tibet. — Cel mai întins lac din munții Rodnei. 12. Pînă unde vezi cu ochii. — Debilitate fizică. — Animal rezistent la urcușul pe munte. 13. Pasiunea... veverițelor. — Lacul... — Salutul copiilor. 14. Platforme în stîncă ce oferă posibilitatea unei scurte odihne pentru alpinist. — Locuitori de la munte. Cuvinte mai puțin cunoscute: Amru-Orte-Mul.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52